دَ یوحنا مُکاشفات

مُکاشفه باب ۱

پیژندګلو اَؤ سلام

۱ دا هغه کشف دے چه خُدائے عیسیٰ مسیح له ورکړو چه هغه خپلو غُلامانو ته هغه خبرے وښئ چه
کُومے به زر تر زره پیښیږی. هغهٔ خپله فرښته خپل غُلام یوحنا ته راواستوله اَؤ دا خبرے ئے ورته وښئیلے.
۲ اَؤ هغهٔ دَ خُدائے دَ کلام اَؤ دَ عیسیٰ مسیح ګواهی ورکړه،هر څهٔ چه ئے ولیدل. ۳ بختور دے هغه
څوک چه دا لولی اَؤ بختور دی هغه خلق چه دَ پیشن ګوئی دا کلام آؤری اَؤ څهٔ چه په کښے لیک دی
په هغه عمل کوی،ځکه چه وخت نزدے دے.

۴ دَ یوحنا له طرفه دَ ایشیا صوبے دَ اُوو جماعتُونو په نوم:

په تاسو دِ فضل اَؤ سلامتی وی،دَ خُدائے له طرفه چه شته،چه وُو اَؤ چه راتلُونکے دے،اَؤ له هغه اُوو
رُوحونو له طرفه چه دَ هغهٔ دَ تخت دَ وړاندے دی، ۵ اَؤ دَ عیسیٰ مسیح وفادار ګواه چه له مړو نه اول
ژوندے پاڅیدو اَؤ دَ زمکے دَ بادشاهانو سردار دے.

هغه مُونږ سره مینه کوی اَؤ مُونږ ئے دَ خپلے وینے په قُربانئ له ګُناهُونو نه آزاد کړُو. ۶ اَؤ مُونږ ئے دَ خپل
خدائے پلار دَ پاره دَ بادشاهت کاهنان جوړ کړلُو. دَ هغهٔ لوئی اَؤ طاقت دِ تل تر تله قائم وی! آمین

۷ ګورئ،هغه په وریځو کښے راځی!هر څوک به ئے په خپلو سترګو وینی اَؤ هغوئ به ئے هم،چا چه
سُورے کړے وُو،اَؤ دَ دُنیا ټول خلق به په هغه ویر کوی. دغه شان به وی. آمین ۸ قادر مُطلق خُدائے
وائی چه”زَهٔ الاول اَؤ الاخر یم،چه شته،چه وُو اَؤ چه راتلُونکے دے.“

دَ مسیح په باب کښے رویا

۹ زَهٔ ستاسو ورور یوحنا،په تکلیف،په بادشاهئ اَؤ په صبر کښے تاسو سره خپل عیسیٰ کښے شریک یم.
زَهٔ دَ خُدائے دَ کلام اَؤ دَ عیسیٰ په حقله دَ ګواهئ ورکولو په وجه دَ پتموس نومے په جزیره کښے قید وم.
۱۰ اَؤ دَ مالِک په ورځ،یعنے دَ اِتوار ورځ وه،چه رُوح په ما غلبه وکړه،نو ما دَ خپل شانه یو اُوچت آواز
واؤریدو چه دَ سُرنا په شان وُو. ۱۱ هغهٔ ما ته ووئیل چه”څهٔ چه وینے هغه په یو کتاب کښے ولیکه اَؤ اُوو
واړو جماعتُونو ته ئے ولیږه،یعنے اِفِسوس،سمُرنه،پرګمون،تواتیره،سردیس،فیلدِلفیه،اَؤ لودیکیه ته. ۱۲ زَهٔ
ورپسے راوګرزیدلم چه دا څوک دے چه ما سره خبرے کوی؟ اَؤ کله چه زَهٔ راوګرزیدلم نو ما دَ سرو
زرو اُووهٔ ډیوټُونه ولیدل. ۱۳ اَؤ دَ دے ډیوټُونو په مینځ کښے یو دَ «اِبنِ آدم په شان» وُو چه تر پښو پورے
ئے چُوغه آغوستے وه اَؤ په سینه ئے دَ سرو زرو سینه بند تاؤ کړے وُو. ۱۴ دَ سر ویښتهٔ ئے لکه دَ واؤرے
یا سپینے وړئ په شان سپین وُو اَؤ سترګے ئے دَ اور دَ شُغلو په شان وے. ۱۵ اَؤ پښے ئے دَ زیړو په شان
ځلیدلے چه په بټئ کښے سرهٔ شوے وی اَؤ آواز ئے دَ تیزو اوبو په شان وُو. ۱۶ اَؤ هغهٔ په ښی لاس کښے
اُووهٔ ستوری نیولی وُو اَؤ دَ هغهٔ دَ خُلے نه یوه تیزه دوه مخے تُوره راووتله اَؤ دَ هغهٔ څیره دَ تیز نمر په شان

ځليده. ۱۷ کله چه هغه ما وليدو نو زۀ لکه دَ مړی دَ هغه په پښو کښې پريوتلم،خو هغۀ خپل ښئ لاس په
ما کيښودلو اَؤ وئے وئيل،"وريږه مه،زۀ الاول اَؤ الاخر يم، ۱۸ اَؤ القيوم،زۀ مړ وم خو اوس تل تر تله
ژوندے يم اَؤ دَ مرګ اَؤ دَ عالم ارواح کُنجيانے ما سره دی. ۱۹ دَ دے دَ پاره هغه هر څۀ وليکه څۀ چه
تۀ وينے،څۀ چه اوس دی اَؤ څۀ چه راتلُونکی دی. ۲۰ تا چه زما په ښی لاس کښې اُووۀ ستوری ليدلی
دی اَؤ هغه اُووۀ دَ سرو زرو ډيوټونه،دَ هغے راز دا دے چه اُووۀ ستوری دَ اُوو جماعتُونو فرښتے دی اَؤ دا
اُووۀ ډيوټُونه اُووۀ جماعتُونه دی.

مُکاشفه باب ۲

دَ اِفِسوس جماعت دَ پاره پيغام

۱ دَ اِفِسوس دَ جماعت فرښتے ته وليکه:

هغه درته خبرے کوی چا چه اُووۀ ستوری په خپل لاس کښې نيولی دی اَؤ دَ سرو زرو دَ اُوو ډيوټُونو په
مينځ کښے ګرزی. ۲ زۀ ستا په کارُونو په خوارئ اَؤ په صبر خبر يم. زۀ په دے خبر يم چه تۀ ګُناه ګار
خلق نۀ شے زغملے،تا دَ رسُولانو آزمينښت وکړو چه ځان ته رسُولان وائی خو نۀ دی،اَؤ دروغژن دِ ثابت
کړی دی. ۳ ته صبر لرے،تا زما دَ نُوم په خاطر زغم وکړو اَؤ ستومانه نۀ شوے. ٤ خو زۀ ستا په خلاف
دا خبره کوم چه تا هغه وړُومبئ مينه پريښے ده. ٥ فکر وکړه چه تۀ دَ څومره اُوچت ځائے نه پريوتلے! توبه
وباسه اَؤ هغسے کار وکړه لکه چه مخکښې دِ کړے وُو. که تۀ توبه ونۀ باسے نو زۀ به درشم اَؤ ستا
ډيوټ به دَ خپل ځائے نه لرے کړم. ٦ خو بيا هم يوه خبره ستا په حق کښے شته چه تۀ دَ نيکلیانو دَ
کارُونو نه نفرت کوے لکه چه زۀ ئے ترے کوم.

۷ هغه څوک چه دَ آؤريدلو غوږُونه لری،هغه دِ واؤری چه رُوحُ القُدس جماعتُونو ته څۀ وائی.

هر هغه څوک چه بريالے شی نو زۀ به دَ ژوندُون دَ ونے نه دَ ميوے دَ خوړلو اِختيار ورکړم چه دَ خُدائے
په جنت کښے ولاړه ده.

دَ سُمرنه جماعت دَ پاره پيغام

۸ دَ سُمرنه دَ جماعت فرښتے ته وليکه:

څوک چه الاول اَؤ الاخر دے،چه مړ شو اَؤ بيا ژوندے شو،هغه داسے وائی، ۹ زۀ خبر يم چه تۀ څومره
خوار اَؤ په تنګسيا کښے يئے،خو بيا هم تۀ شته من يئے! زۀ دَ هغه خلقو دَ کُفر وئيلو نه خبر يم چه ځان
ته يهُوديان وائی خو دی نه. دا دَ شيطان دَ ډلے دی. ۱۰ دَ راتلُونکو تنګساؤ نه ويريږه مه.اِبليس به له تاسو
نه ځنے بندی خانو ته واچوی چه تاسو وآزمائيلے شئ اَؤ تر لسو ورځو پورے به په تاسو تنګسيا وی.خو تر
مرګه پورے وفادار پاتے شه اَؤ زۀ به دَ ژوندُون تاج در په سر کړم.

۱۱ هغه څوک چه دَ آؤريدو غوږُونه لری،هغه دِ واؤری چه رُوحُ القُدس جماعتُونو ته څۀ وائی.

هر هغه څوک چه بریالے شی نو دویم مرګ به هغۀ ته هیڅ عذاب نۀ شی رسولے.

دَ پرګمون جماعت دَ پاره پیغام

۱۲ دَ پرګمون دَ جماعت فرښتے ته ولیکه:

هغه څوک چه تیره دوه مخے تُوره لری هغه داسے وائی، ۱۳ زَۀ خبر یم چه تۀ چرته اوسے،دا هغه ځائے
دے چرته چه دَ شیطان تخت دے اَوُ تۀ زما په نُوم مضبُوط ولاړ یئے. تا په هغه وخت هم دَ خپل ایمان
نه اِنکار ونۀ کړو کله چه زما وفادار ګواه انتیپاس ستاسو په هغه ښار کښے ووژلے شو چرته چه شیطان
اوسیږی. ۱٤ خو زَۀ ستا برخلاف دَ یو څو خبرو شکایت لرم چه تاسو په کښے هلته څۀ کسان شته چه دَ
بلعام دَ تعلیم پیروی کوی. هغۀ بلق ته وښوول چه بنی اِسرائیل دَ لارے نه خطا کړی اَوُ دا ترغیب ئے
ورکړو چه دَ بُتانو قُربانۍ دِ وخوری اَوُ حرامکاری دِ وکړی. ۱٥ اَوُ هم دغه شان په تاسو کښے څنے کسان
شته چه دَ نیکلیانو دَ تعلیم پیروی کوی. ۱٦ نو توبه وباسه! ګنی زَۀ به درشم اَوُ په هغه تُوره به دَ هغوئ
سره جنګ وکړم کُومه چه زما دَ خُلے نه راوزی.

۱۷ هغه څوک چه دَ آؤریدلو غوږُونه لری،هغه دِ واؤری چه رُوحُ القُدس جماعتُونو ته څۀ وائی.

هر هغه څوک چه بریالے شی نو زَۀ به هغۀ له پټ شوی من اَوُ یو سپین کاڼے ورکړم اَوُ په هغه کاڼی به یو نوے نُوم لیکلے وی چه بے له هغه چا نه چه ورکولے شی،بل هیچا ته به معلُوم نۀ وی.

دَ تواتیره جماعت دَ پاره پیغام

۱۸ دَ تواتیره دَ جماعت فرښتے ته ولیکه:

دَ خُدائے زوئے داسے فرمائی چه دَ چا سترګے چه دَ اور دَ شُغلو په شان دی اَوُ چه پښے ئے دَ زیړو په
شان ځلیږی، ۱۹ زَۀ ستا دَ ټولو کارُونو نه خبر یم،یعنے ستا مینه،وفاداری،ښۀ خدمت اَوُ ستا صبر راته
معلُوم دے، وروستو خو تا دَ وړاندے نه هم غوره کارُونه کړی دی. ۲۰ خو بیا هم ستا په خلاف دا
شکایت لرم چه تۀ هغه اِزبلی نُومے ښځه زغمے چه ځان ته پیغمبره وائی اَوُ زما خادمانو ته دَ حرامکارئ
ترغیب ورکوی اَوُ دَ بُتانو دَ قُربانۍ دَ خوړلو اِجازت ورکوی. ۲۱ ما هغے ته دَ توبے ویستلو وخت ورکړو
خو هغے دَ خپلے حرامکارئ نه دَ توبے ایستو نه اِنکار وکړو. ۲۲ نو زَۀ به هغه په کټ وغورزوم اَوُ هغوئ
چه ورسره ئے زِنا کړے ده. زَۀ به ئے په ډیره سخته تنګسیا کښے راګیر کړم تر څو چه هغوئ دَ هغے دَ
کړو نه توبه ونۀ وباسی. ۲۳ اَوُ دَ هغے بچی به په مزکه ووژنم. په دے به ټول جماعتُونه دا سبق حاصل
کړی چه زَۀ دَ بنی آدمو دَ زړُونو اَوُ دَ خیالاتو نه خبر یم اَوُ دا چه زَۀ به تاسو ټولو ته دَ خپل عمل په مُطابق
جزا درکړم.

۲٤ أئے دَ تواتیره نورو اوسیدُونکو! چه دا تعلیم نۀ منئ اَوُ له هغه نه ناخبر یئ کُومے ته چه هغوئ دَ شیطان
پټ اَوُ ژور چال وائی،زَۀ تاسو ته وایم چه زَۀ به په تاسو نور بار وانۀ چوم. ۲٥ بس په هغه څۀ تر هغے

ټينګ پاتې شئ تر څو چه زهٔ درنهٔ شم. ۲۶ هغه څوک چه بريالے شى اَؤ هغه چه زما دَ وينا په مُطابق تر
آخره عمل کوى نو زهٔ به ورله په قومُونو اِختيار ورکوم. ۲۷ «هغه به پرے دَ اوسپنے په امسا حُکومت کوى
اَؤ دَ خاورو دَ لوښو په شان به ئے ټوټے ټوټے کړى.» هغه اِختيار ما ته له خپل پلار نه راکړے شوے
دے. ۲۸ اَؤ زهٔ به هغهٔ ته دَ صبائى ستورے ورکړم.

۲۹ هغه څوک چه دَ آؤريدلو غوږُونه لرى، هغه دِ واؤرى چه رُوحُ القُدس جماعتُونو ته څهٔ وائى.

مُکاشفه باب ۳

دَ سرديس جماعت دَ پاره پيغام

۱ دَ سرديس دَ جماعت فرښتے ته وليکه:

څوک چه دَ خُدائے اُووهٔ رُوحُونه اَؤ اُووهٔ ستورى لرى هغه دا وائى چه زهٔ ستا په ټول عمل خبر يم چه تهٔ
تش په نُوم ژوندے يئے خو ئے مړ. ۲ بيدار شه اَؤ څهٔ چه پاتې دى، هغه مضبُوط کړه، ګنى هغه به مړ
شى. ستا يو کار مے هم زما دَ خُدائے په نظر کښې پُوره ونهٔ ليدلو. ۳ کُوم تعليم چه تا ومُوندلو اَؤ
واؤريدلو، هغه ياد لره اَؤ عمل پرے کوه اَؤ توبه وباسه. که تهٔ بيدار نهٔ شے نو زهٔ به دَ غل په شان درشم اَؤ
تهٔ به زما دَ راتلو دَ وخت نه خبر نهٔ شے. ۴ خو بيا هم په سرديس کښې تاسو سره څُنے داسے کسان شته
چه هغوئ خپلے جامے پليتے کړے نهٔ دى، هغوئ به ما سره په سپينو جامو کښې ګرزى ځکه چه هغوئ
لائق دى. ۵ هر هغه څوک چه بريالے شى نو هغهٔ ته به دغسے سپينے جامے ور آغوستلے شى اَؤ دَ هغهٔ
نُوم به زهٔ هيڅ کله هم دَ ژوند له کتاب نه ونهٔ باسم اَؤ زهٔ به دَ خپل پلار اَؤ دَ هغهٔ دَ فرښتو دَ وړاندے دَ
هغهٔ دَ نُوم اِقرار وکړم چه هغه زما خپل دے. ۶ هغه څوک چه دَ آؤريدو غوږُونه لرى، هغه دِ واؤرى چه
رُوحُ القُدس جماعتُونو ته څهٔ وائى.

دَ فيلدِلفيه دَ جماعت دَ پاره پيغام

۷ دَ فيلدِلفيه دَ جماعت فرښتے ته وليکه: هغه څوک چه قدُوس اَؤ رښتينے دے اَؤ چه ورسره دَ داؤد
کُنجى ده اَؤ چه دروازه خلاصه کړى نو هيڅوک به ئے بنده نهٔ کړى اَؤ چه دروازه بنده کړى نو هيڅوک
به ئے خلاصه نهٔ کړى، هغه داسے وائى چه ۸ زهٔ ستا دَ ټولو کارُونو نه خبر يم. اَؤ ګوره، تا ته مے ستا په
وړاندے يوه دروازه خلاصه کړے ده چه هيڅوک ئے بندولے نهٔ شى. زهٔ پوهيږم چه ستا طاقت کم دے
خو بيا هم تا زما کلام منلے دے اَؤ زما دَ نُوم نه مُنکر شوے نهٔ ئے. ۹ ګوره، دَ شيطان دَ ډلے نه به څُنے
راولم چه ځان ته يهُوديان وائى خو نهٔ دى بلکه فريبيان دى، هغوئ به درشى اَؤ ستا په پښو به پريوزى اَؤ
هغوئ دِ په دے پوهه شى چه تهٔ زما محبوب يئے. ۱۰ ځکه چه تا زما دَ صبر کلام منلے دے اَؤ مضبُوط
پرے ولاړ يئے، زهٔ به هم تا دَ هغه آزميښت نه چه دَ ټولے دُنيا په خلقو راتلُونکے دے، بچ کړم. ۱۱ زهٔ به
زر درشم اَؤ څهٔ چه درسره دى هغه کلک ونيسه چه هيڅوک دِ دَ خپل تاج نه محرُومه نهٔ کړى. ۱۲
څوک چه بريالے شى زهٔ به هغه دَ خپل خُدائے په کور کښې لکه دَ ستنے ودروم، هغه به هيڅ کله ترے
بهر نهٔ شى. زهٔ به دَ خپل خُدائے نُوم په هغهٔ باندے وليکم اَؤ دَ خُدائے دَ ښار نُوم هم چه نوے بيتُ

المُقدس دے چه دَ خُدائے له طرفه به له آسمانه راکُوزیږی،اَؤ خپل نوے نُوم به هم په هغهٔ باندے ولیکم.
۱۳ هغه څوک چه دَ آؤریدلو غوږُونه لری،هغه دِ واؤری چه رُوحُ القُدس جماعتُونو ته څهٔ وائی.

دَ لودیکیه جماعت دَ پاره پیغام

۱۴ دَ لودیکیه دَ جماعت فرښتے ته ولیکه: دا دَ هغه چا کلام دے چه ورته آمین وائی،چه هغه وفادار
رښتینے ګواه دے اَؤ دَ هغهٔ په وسیله خُدائے هر څهٔ پیدا کړل. هغه فرمائی چه ۱۵ زهٔ ستا دَ ټولو کارُونو نه
خبر یم، تهٔ خو نهٔ یخ یے اَؤ نهٔ ګرم. کاشکے چه تهٔ یا خو یخ وے یا ګرم! ۱۶ خو چُونکه نهٔ خو تهٔ ګرم
ئے اَؤ نهٔ یخ،بلکه تړم یئے،زهٔ به تا دَ خپلے خُلے نه وتُوکم. ۱۷ تهٔ وائے چه زهٔ څومره شته من یم اَؤ
دولتمند شوے یم اَؤ دَ څهٔ څیز حاجتمن نهٔ یم. حقه خو دا ده چه تهٔ په دے نهٔ پوهیږے چه تهٔ څومره
قابلِ رحم،بدنصیب،خوار،ړُوند اَؤ بربنډ یئے. ۱۸ زهٔ تا له دا صلاح درکوم چه له ما نه په اور کښے صفا
شوی سرهٔ زر واخله چه شته من شے اَؤ سپینے جامے واخله چه تهٔ خپل بربنډتوب شرم پرے پټ کړے اَؤ
دَ سترګو رانجهٔ را نه واخله چه تهٔ بینا شے. ۱۹ هر چا سره چه مینه لرم هغوئ زهٔ ملامت کوم اَؤ په ادب
ئے ساتم،نو ځکه غیرت وکړه اَؤ توبه وکړه. ۲۰ ګوره،زهٔ په دروازه ولاړ یم اَؤ ورټکوم اَؤ که څوک زما
آواز واؤری اَؤ ور خلاص کړی نو زهٔ به ورننوزم اَؤ دَ هغهٔ سره به ډوډئ وخورم اَؤ هغه به ئے ما سره
وخوری. ۲۱ چه څوک بریالے شی نو هغه به په خپل تخت کښینوم لکه څنګه چه زهٔ بریالے شوم اَؤ دَ
خپل پلار سره په تخت کښیناستم. ۲۲ هغه څوک چه دَ آؤریدلو غوږُونه لری، هغه دِ واؤری چه رُوحُ
القُدس جماعتُونو ته څهٔ وائی.

مُکاشفه باب ۴

دَ اِلهی عِبادت

۱ دَ دے نه پس ما وکتل اَؤ څهٔ ګورم چه په آسمان کښے یو پرانستے ور دے.

اَؤ ما دَ مخکښے په شان لکه دَ سُرنا آواز واؤریدو چه ما ته ئے وئیل،"دلته راوخیژه،زهٔ به تا ته دا وښیم
چه دَ دے نه پس به خامخا کیږی." ۲ سمدستی ما دَ رُوحُ القُدس په وسیله رویا ولیده چه په آسمان
کښے یو تخت وُو اَؤ په تخت یو کس ناست وُو ۳ چه دَ زبرجد اَؤ عقیق په شان ځلیدو،اَؤ دَ تخت نه
چاپیره دَ بُوډئ ټال وُو چه دَ زمرُدو په شان ځلیدو. ۴ اَؤ دَ تخت نه ګیر چاپیره څلریشت نور تختُونه وُو اَؤ
په هغوئ څلیریشت مشران ناست وُو چه سپینے جامے ئے آغوستے وے اَؤ دَ سرو زرو تاجُونه ئے په سر
وُو. ۵ اَؤ دَ تخت نه دَ بریښنا رڼا اَؤ دَ تندر آوازُونه راختل اَؤ دَ تخت نه وړاندے اُووهٔ مشعلُونه بلیدل چه دَ
خُدائے اُووهٔ رُوحونه دی. ۶ اَؤ وړاندے ئے دَ شیشے سمندر چه دَ بلور په شان ښکاریدو.

اَؤ دَ تخت نه چاپیره څلور حیوانان وُو چه وړاندے وروستو ئے سترګے وے. ۷ اول حیوان دَ زمری په شان
وُو،دویم دَ غوائی په شان،دریم دَ بنی آدم څیره لرله اَؤ څلورم لکه دَ الوتُونکی عُقاب په شان وُو. ۸ دے
څلورو حیوانانو چه هر یو شپږ وزرے لرلے اَؤ هر طرف ته ئے سترګے وے،شپه اَؤ ورځ بغیر دَ دمے ئے دا
ثنا وئیله:

قدُوس! قدُوس! قدُوس! رب القادر دَ ټولو،هغه چه وُو،چه دے،اَوُ چه راتلُونکے دے.""

۹ اَوُ هر کله چه حيوانان دَ هغهٔ چه په تخت ناست دے اَوُ تل تر تله ژوندے دے،لوئی،عزت اَوُ شکر
گزاری وکړی، ۱۰ نو هغه څليريشت مشران هم چه په تخت ناست دی،هغهٔ ته په سجده پريوزی اَوُ
عبادت ئے کوی چه تل تر تله ژوندے دے،اَوُ هغوئ خپل تاجُونه دَ تخت دَ وړاندے کيږدی اَوُ په چغو
شی:

۱۱ "اَئے زمُونږ مالِکه خُدايه! تهٔ دَ عزت،لوئی اَوُ قُدرت مالِک يئے ځکه چه تا هر څهٔ پيدا کړل اَوُ دا ستا
په مرضئ پيدا شول اَوُ په وجُود کښے راغلل."

مُکاشفه باب ۵

کتاب اَوُ گډورے

۱ څوک چه په تخت ناست وُو ما دَ هغهٔ په ښی لاس کښے يو کتاب وليدو چه دَننه اَوُ بهر ليک پرے وُو
اَوُ اُووهٔ مُهرُونه پرے لگيدلی وُو. ۲ ما يوه طاقتوره فرښته وليده چه په چغو ئے وئيل چه"څوک دَ دے قابل
دے چه کتاب پرانزی اَوُ مُهرُونه ئے مات کړی؟" ۳ خو هيڅوک هم نهٔ وُو،نهٔ په آسمان کښے،نهٔ په مزکه
اَوُ نهٔ دَ زمکے دَ لاندے وُو چه کتاب ئے خلاص کړے وے اَوُ يا ئے دننه کتلے وے. ٤ زما اوښکے
بهيدلے ځکه چه هيڅوک هم دَ دے لائق نهٔ وُو چه دا کتاب ئے پرانستلے شو يا چه ئے ورته کتلے شو.
۵ خو په مشرانو کښے يو راته ووئيل چه"ژاړه مه ځکه چه دَ يهوداه دَ خيل زمرے چه دَ داؤد دَ اصل نه
دے،هغه بريالے شوے دے چه کتاب پرانزی اَوُ اُووهٔ مُهرُونه ئے مات کړی. ٦ بيا ما دَ تخت په مينځ
کښے،دَ څلورو حيوانانو اَوُ دَ مشرانو په دائره کښے لکه يو حلال شوے گډورے ولاړ وليدو اَوُ دَ هغهٔ اُووهٔ
ښکرُونه اَوُ اُووهٔ ئے سترگے وے چه دَ خُدائے اُووهٔ رُوحونه دی چه ټولے دُنيا ته ليږلی شوی دی. ۷ اَوُ
گډُورے ورغے اَوُ په تخت ناست دَ ښی لاس نه ئے هغه کتاب واخستو. ۸ کله چه هغهٔ واخستو نو څلور
حيوانان اَوُ څليريشت مشران دَ هغه گډُوری په وړاندے په سجده شول،اَوُ دَ هر يو مشر سره يو ستار وُو اَوُ
ورسره دَ خوشبوئ نه ډک دَ سرو زرو جامُونه وُو چه دَ پاکانو دُعاگانے دی. ۹ اَوُ هغوئ يوه نوے سندره
وئيله چه:

تهٔ دَ دے لائق ئے چه کتاب واخلے اَوُ مُهرُونه ئے مات کړے ځکه چه تهٔ حلال کړے شوے اَوُ په"
خپله وينه دے دَ خُدائے دَ پاره له هر خيل،له هرے ژبے اَوُ له هر قوم اَوُ اُمت خلق په بيعه واخستل. ۱۰ اَوُ
له هغوئ نه تا دَ کاهنانو بادشاهی جوړه کړه چه زمُونږ دَ خُدائے خدمت وکړی اَوُ هغوئ به په مزکه
بادشاهی کوی."

۱۱ بيا چه ما وکتل نو دَ بے شماره فرښتو آوازُونه مے واؤريدل چه هغه دَ تخت اَوُ دَ حيوانانو اَوُ دَ مشرانو
نه چاپيره وے اَوُ دَ هغوئ شمار په زرگُونو اَوُ لکُونو کښے وُو، ۱۲ اَوُ هغوئ په زوره چغے وهلے چه:

هغه ګډُورے چه حلال کړے شو،دَ دے لائق دے چه ټول قُدرت،دولت،حِکمت،لوئی،عزت،شان اَؤ"
تعريف ومُومی!"

۱۳ اَؤ بيا ما واؤريدل چه ټول مخلُوقات چه په آسمان کښے،په مزکه باندے،دَ مزکے دَ لاندے يا په
سمندر کښے دی،هغوئ ټولو چغے وهلے چه:

دَ هغه چا څوک چه په تخت ناست دے اؤ ګډُوری ته شُکر،عزت،شان اَؤ قُدرت دِ تل تر تله وی!"""

۱۴ اَؤ دا څلورو حيوانانو"آمين!" پرے ووے اَؤ مشران دَ عبادت دَ پاره په سجده پريوتل.

مُکاشفه باب ۶

مُهرُونه

۱ بيا ما وليدل چه هغه ګډُوری په اُوو مُهرُونو کښے يو مُهر مات کړو اَؤ ما دَ څلورو حيوانانو نه په يوه
کښے دَ تندر په شان دا آواز واؤريدو چه"راشه!" ۲ اَؤ ما وکتل چه هلته يو سپين آس وُو اَؤ دَ سوارهٔ سره
ئے لينده وه. هغهٔ ته تاج ورکړے شو اَؤ هغه په آس سور لاړو چه فتح بيا مُومی.

۳ هر کله چه ګډوری دويم مُهر مات کړو نو ما واؤريدل چه دويم حيوان وائی چه"راشه!" ۴ اَؤ يو بل اس
راغے چه تک سُور وُو اَؤ دَ هغهٔ سوارهٔ ته دا اِختيار ورکړے شو چه دَ مزکے نه امن يوسی اَؤ چه سړی يو
بل وژنی،اَؤ هغهٔ ته يوه لويه تُوره ورکړے شوه.

۵ کله چه ګډُوری دريم مُهر مات کړو نو ما دَ دريم حيوان دا آواز واؤريدو چه"راشه!" نو زهٔ څهٔ ګورم چه
يو تور آس راغے اَؤ دَ هغهٔ دَ سوارهٔ په لاس کښے يو تله وه. ۶ اَؤ ما دَ څلورو حيوانانو دَ مينځه يو آواز
واؤريدو چه وئيل ئے چه"دَ ټولے ورځے مزدُوری دَ درے پاوه غنمو په سر اَؤ دَ ټولے ورځے مزدوری دَ نهه
پاوه وربشے په ډوډئ،خو دَ ښونانو تيل اَؤ شرابو ته نقصان مه رسوئ."

۷ کله چه ګډُوری څلورم مُهر مات کړو نو ما دَ څلورم حيوان دا آواز واؤريدو چه"راشه!" ۸ اَؤ زهٔ څهٔ
ګورم چه زيړ آس وُو اَؤ دَ سوارهٔ نُوم ئے مرګ وُو اَؤ عالمِ ارواح ورپسے جُخت راروان وُو. هغوئ ته دَ
څلورمے برخے مزکے اِختيار ورکړے شوے وُو چه په جنګ،په قحط،په وبا اَؤ په ځنګلی ځناورو خلق مړهٔ
کړی.

۹ هر کله چه ګډُوری پنځم مُهر مات کړو نو ما دَ قُربان ګاه دَ لاندے دَ هغو خلقو رُوحُونه وکتل چه دَ
خُدائے دَ کلام اَؤ دَ خپلے ګواهئ په وجه قتل کړی شوی وُو. ۱۰ هغوئ په زوره چغه کړه چه"مالِکه!
پاکه اَؤ رښتُونی خُدايه! تر څو به فيصله ونهٔ کړے اَؤ دَ مزکے دَ اوسيدُونکو نه به زمُونږ دَ وينے بدل وانهٔ
خلے؟" ۱۱ هر يو ته سپينه چُوغه ورکړے شوه اَؤ ورته ووئيلے شول چه"لږ شان تر هغے صبر وکړئ چه
ستاسو ټول ورُونه اَؤ په خدمت کښے ملګری ستاسو په شان ونهٔ وژلے شی." ۱۲ بيا ما وکتل چه ګډُوری

شپږم مُهر مات کړو اَؤ یوه سخته زلزله راغله اَؤ نمر دَ جنازے دَ ټاټ په شان تور شو اَؤ سپوږمۍ لکه دَ
وینو سره شوه. ۱۳ اَؤ ستورى له آسمان نه په مزکه داسے راپریوتل لکه چه دَ اِینځر نه دَ سیلۍ په وجه
کچه میوه راپریوزی. ۱٤ اَؤ آسمان داسے فنا شو لکه کتاب چه ټپ کړے شی اَؤ هر غر اَؤ هره جزیره دَ
خپله ځایه وخوزیده. ۱۵ نو بیا دَ مزکے بادشاهانو،سردارانو،جرنیلانو،شته منو،طاقتورو،غُلامانو اَؤ آزادو ټولو
خلقو په غارُونو اَؤ دَ غرُونو په کټانو کښے خپل ځانُونه پټ کړل. ۱٦ اَؤ هغوئ غرُونو اَؤ کټانو ته چغے
کړے چه"په مُونږ راپریوزئ اَؤ مُونږ دَ تخت دَ پاسه ناست دَ مخے نه اَؤ دَ ګډُورى دَ غضب نه پټ کړئ!
۱۷ ځکه چه دَ هغوئ دَ غضب لویه ورځ راغلے ده اَؤ څوک ورته ټینګیدے شی؟"

مُکاشفه باب ۷

په یو لک څلور څلویښتو زرو اِسرائیلو مُهر لګیدل

۱ دَ دے نه پس ما څلور فرښتے دَ مزکے په څلورو ګوټُونو ولاړے ولیدلے اَؤ څلور واړه بادُونه ئے ځکه
راټینګ کړى وُو چه په سمندر،مزکه یا په یوه وُنه باد ونۀ لګی. ۲ بیا ما بله فرښته له نمر خاتۀ نه په راختو
ولیده چه دَ رب الحیٔ مُهر ورسره وُو اَؤ هغه څلورو فرښتو ته ئے په زوره وئیل،چه چا ته په مزکه اَؤ سمندر
دَ نقصان ورکولو اِختیار ورکړے شوے وُو، ۳ "تر هغے سمندر،مزکے اَؤ ونو ته نقصان مه رسوئ تر څو
چه مُونږ دَ خُدائے مُهر دَ هغۀ دَ خادمانو په تندو نۀ وی لګولے." ٤ اَؤ ما چه دَ هغوئ شمار واؤریدو چا ته
چه مُهرُونه لګولی شوى وُو اَؤ دَ اِسرائیل دَ ټولو خیلُونو نه په یو لک څلور څلویښت زرو مُهر ولګولے شو.
۵ دولس زره له یهُوداه دَ خیل نه،دولس زره دَ روبین له خیل نه،دولس زره له ګاد له خیل نه، ٦ دولس زره
دَ اشیر له خیله نه،دولس زره دَ نفتالی له خیل نه،دولس زره دَ منشه له خیل نه، ۷ دولس زره دَ شمعُون له
خیل نه،دولس زره دَ لیوی له خیل نه،دولس زره دَ یساکار له خیل نه، ۸ دولس زره دَ زبُولون له خیل نه
،دولس زره دَ یُوسف له خیل نه اَؤ دولس زره دَ بنیامین له خیل نه وُو.

دَ ټولو قومُونو لویه ګڼه

۹ اَؤ له دے نه پس ما دَ خلقو لویه ګڼه ولیده چه بیشماره وه،دا دَ ټولو قومُونو،خیلُونو اَؤ دَ مُختلفو ژبو دَ
ویُونکو خلقو جمع دَ تخت اَؤ دَ ګډُورى دَ وړاندے ولاړه وه. اَؤ هغوئ سپینے جامے آغُوستے وے اَؤ دَ
کجُورو څانګے ئے په لاسُونو کښے نیولے وے. ۱۰ اَؤ په زوره ئے دا چغے وهلے چه"خلاصُون زمُونږ دَ
خُدائے دے چه په تخت ناست دے،اَؤ دَ ګډُورى." ۱۱ اَؤ دَ تخت چاپیره چه څومره فرښتے ولاړے وے
اَؤ مشران اَؤ څلور حیوانان اَؤ ټولے فرښتے دَ تخت په وړاندے پړمخے پریوتل اَؤ دَ خُدائے عبادت ئے وکړو
۱۲ چه چغے ئے وهلے چه"آمین! برکت،لوئی،حِکمت،شُکر ګُذاری،عزت،قُدرت اَؤ زور دِ تل تر تله
زمُونږ دَ خُدائے وی! آمین."

۱۳ بیا په مشرانو کښے یو ما ته مخ راواړولو اَؤ تپوس ئے وکړو چه"دا خلق چه سپینے جامے ئے آغوستے
دی،څوک دی اَؤ دَ کُومے راغلی دی؟"

۱٤ ما جواب ورکړو چه"زما مالِکه! تۀ خبر ئے،نۀ چه زۀ."

بیا هغهٔ ما ته ووئیل چه"دا هغه کسان دی چه دَ لوئے تنګسیا نه راغلی دی،هغوئ خپلے جامے دَ ګډُوری
په وینو وینځلے اَوْ سپینے کړے دی. ۱۵ ځکه خو دوئ دَ خُدائے دَ تخت دَ وړاندے ولاړ دی اَوْ دَ
خُدائے په کور کښے شپه اَوْ ورځ دَ هغهٔ په عبادت کښے لګیا دی،اَوْ هغه چه په تخت ناست دے،به دَ
دوئ سره اوسیږی. ۱۶ دوئ به بیا هیڅ کله نهٔ وږی کیږی،نهٔ تږی کیږی،نمر به دوئ نهٔ تنګوی اَوْ نهٔ به
تیزه ګرمی تکلیف وررسوی. ۱۷ ځکه چه کُوم ګډُورے چه دَ تخت په مینځ کښے دے،هغه به دَ دوئ
شپُونکے وی اَوْ دوئ به دَ ژوند دَ اوبو چینو ته بیائی،اَوْ خُدائے به دَ دوئ دَ سترګو نه ټولے اوښکے پاکے
کړی."

مُکاشفه باب ۸

اُووم مُهر اَوْ دَ سرو زرو مُجمره

۱ اَوْ کله چه ګډُوری اُووم مُهر مات کړو نو تقریبًا تر نیمے ګینټے پورے په آسمان کښے قلاره قلاری وه.
۲ بیا ما ولیدل چه دَ خُدائے په وړاندے چه کُومے اُووهٔ فرښتے ولاړے وے،هغوئ ته اُووهٔ سُرنا ورکړے
شوے.

۳ بیا یوه بله فرښته دَ سرو زرو مُجمره په لاس راغله اَوْ دَ قُربانګاه سره ودریده اَوْ هغے ته ډیره زیاته
خوشبُوئ ورکړے شوه چه دَ تخت دَ وړاندے دَ سرو زرو په قُربانګاه ئے دَ ټولو پاکانو دَ دُعا سره پیش
کړی. ٤ اَوْ دَ فرښتے دَ لاس نه دَ خوشبُوئ دَ سوزولو لوګے دَ پاکانو دَ دُعا سره پاس خُدائے ته لاړ. ٥ بیا
فرښتے مُجمره راواخسته،دَ قُربانئ دَ اور نه ئے ډکه کړه اَوْ په مزکه ئے راګُذار کړه،نو بیا دَ تندر آوازُونه
،بریښنا اَوْ زلزله راغله.

دَ سُرنا آواز

٦ بیا هغه اُووهٔ فرښتے چه ورسره اُووهٔ سُرنا وے،غږولو ته تیارے شوے.

۷ کله چه اولنئ فرښتے خپله سُرنا وغږوله نو اور اَوْ ږلئ دَ وینے سره په مزکه راووریدل اَوْ دَ مزکے دریمه
حصه ئے وسوزوله اَوْ دَ ونو دریمه حصه وسوزیده اَوْ ټول شنهٔ واښهٔ وسوزیدل.

۸ اَوْ هر کله چه دویمے فرښتے خپله سُرنا وغږوله نو داسے لکه دَ یو لوئے غر چه پرے اور بلیدو،سمندر ته
وغورزولے شو اَوْ دَ سمندر دریمه حصه وینه شوه، ۹ اَوْ په کښے دریمه حصه ژوندی سړی مړهٔ شول اَوْ
دریمه حصه جِهازُونه په کښے غرق شول.

۱۰ کله چه دریمے فرښتے خپله سُرنا وغږوله نو یو لوئے ستورے له آسمان نه ګُذار شو چه دَ مشعل په
شان بلیدو اَوْ هغه دَ سیندُونو اَوْ چینو په دریمه حصه ورپریوتو. ۱۱ دَ ستوری نُوم مستیاره وُو. اَوْ دَ اوبو
دریمه حصه دَ مستیارے په شان ترخه شوه اَوْ ډیر زیات خلق دَ دے ترخو اوبو څښلو په وجه مړهٔ شول.

۱۲ کله چه څلورمې فرښتې خپله سُرنا وغږوله نو دَ نمر دريمه حِصه اَؤ دَ سپوږمۍ اَؤ دَ ستورو دريمه حِصه
ووهلې شوه اَؤ دَ دغو دريمه حِصه تيارهٔ شوه اَؤ دَ ورځې دريمه حِصه رڼا ختمه شوه اَؤ دغه شان دَ شپې
هم.

۱۳ بيا ما وليدل چه عُقاب په نيم آسمان کښې والوتو اَؤ په چغو ئې نعرې وهلې چه”اَفسوس! اَفسوس!
اَفسوس! دَ مزکې په اوسيدُونکو باندې،په وجه دَ هغه پاتې درې فرښتو په سُرنا چه اوس به ئې وغږوی.“

مُکاشفه باب ۹

۱ بيا هغه پنځمې فرښتې خپله سُرنا وغږوله اَؤ ما يو ستورے وليدو چه دَ آسمان نه مزکې ته راپرېوتے وُو اَؤ
هغه ستورى ته دَ عالمِ ارواح کُنجيانې ورکړے شوے وے. ۲ دَ دے سره هغهٔ عالم ارواح پرانستلو اَؤ دَ
هغه کندے نه دَ لوئې بټۍ په شان لُوګے راوختلو اَؤ دَ عالمِ ارواح لُوګى نمر اَؤ باد تور کړل. ۳ بيا دَ لُوګى
نه په مزکه ملخان راغلل اَؤ هغوئ ته دَ مزکې دَ لړمانو په شان اِختيار ورکړے شو. ۴ هغوئ ته دا وئيلے
شوى وُو چه واښو،ونو،اَؤ بُوټو ته هيڅ نُقصان ونهٔ رسوئ خو بس هغه کسانو ته تَک ورکړئ دَ چا په
تندى چه دَ خُدائے مُهر نهٔ وُو لګيدلے. ۵ هغوئ ته دَ وژلو اِختيار نه،خو تش لکه دَ لړم دَ لشې تر پنځو
مياشتو پورې دَ عذابولو اِختيار ورکړے وُو. ۶ په دے دوران کښې به دا کسان په زارو مرګ وغواړى خو
دوئ به ئې ونهٔ مُومى.،هغوئ به دَ مرګ خواهش لرى خو مرګ به ترې تښتى. ۷ دا ملخان جنګ ته دَ
تيار کړو اَسونو په شان ليدلے شول اَؤ په سرُونو ئې دَ سرو زرو په شان تاجُونو وُو اَؤ دَ هغوئ مخُونه دَ
اِنسان په شان وُو. ۸ اَؤ ويښتهٔ ئې دَ ښځو په شان اَؤ دَ هغوئ غاښُونه دَ مزرو دَ غاښُونو په شان وُو. ۹ اَؤ دَ
اوسپنې په شان زغرې ئې اغوستې وے اَؤ دَ هغوئ دَ وزرو آواز آسُونو اَؤ بګيانو په شان وُو کُومې چه دَ
جنګ ميدان ته ځى. ۱۰ دَ هغوئ لکئ دَ لړمانو په شان وے چه په کښې لَشې وے اَؤ دَ هغوئ په لکو
کښې دَ بنى آدمو دَ عذابولو تر پنځو مياشتو طاقت وُو. ۱۱ اَؤ دَ دوئ بادشاه دَ عالمِ ارواح فرښته وه چه په
عبرانئ کښې دَ هغې نُوم ابدون،اَؤ په يُونانئ ژبه کښې اپوليون دے،يعنې تباه کوُونکے.

۱۲ اوس اولنے اَفسوس تير شو خو دوه نور لا راتلُونکى دى.

۱۳ بيا هغه شپږمې فرښتې خپله سُرنا وغږوله اَؤ ما يو آواز واؤريدو کُوم چه دَ خُدائے په وړاندے ولاړ دَ سرو
زرو په قُربان ګاه دَ څلورو ښکرُونو دَ مينځ نه راووتو. ۱۴ هغهٔ شپږمې فرښتې ته ووئيل چه دَ چا سُرنا وه
چه”دَ لوئې فرات درياب دَ غاړې نه هغه تړلې څلور فرښتې آزادې کړه.“ ۱۵ نو هغه څلور فرښتې آزادې
کړے شوے چه دَ دريمې برخې بنى آدمو دَ مړ کولو دَ پاره دَ دے کال،دَ دے مياشتے،دَ دے ورځې اَؤ
دَ دے ساعت دَ پاره تيارے کړے شوے وے. ۱۶ اَؤ ما دَ هغوئ دَ رسالو دَ سوارو شمار شل کروړه
واؤريدو. ۱۷ دغسې ما هغه آسُونه اَؤ دَ هغوئ سوارهٔ په رويا وليدل،هغوئ دَ اور په شان زليدُونکى سرے
،آسمانى رنګے اَؤ دَ ګوګړو په شان زيړے زغرے ئې آغوستے. اَؤ دَ آسُونو سرُونه ئې دَ مزرو دَ سرُونو په
شان وُو اَؤ دَ خُلے نه ئې اور،لُوګے اَؤ ګوګړ راوتل. ۱۸ دا درے آفتُونه لکه اور،لُوګے اَؤ ګوګړ چه دَ
هغوئ دَ خُلے نه راوتل،په هغو ئې دريمه حِصه بنى آدم مړهٔ کړل. ۱۹ دَ آسُونو طاقت په خُلهٔ اَؤ په لکو

کښې هم وُو ځکه چه لکئ ئې دَ مارانو په شان وې چه سرُونه ئې وُو اَؤ په هغو ئې خلق عذابول.

۲۰ باقي پاتې شوې خلق چه په دې آفتُونو کښې مړۀ شوی نۀ وُو دَ خپلو عملُونو نه توبه ونۀ ویسته اَؤ نۀ
ئې دَ شیطانانو اَؤ دَ سرو زرو،سپینو زرو،دَ کوټو،دَ کاڼو اَؤ دَ لرګو نه دَ جوړ شوی بُتانو دَ عبادت کولو نه
توبه ویستله،کُوم بُتان چه کتلې نۀ شی،نۀ آؤریدلې شی اَؤ نۀ خوزیدلې شی. ۲۱ اَؤ نۀ هغوئ دَ خپلو
قتلُونو،دَ خپلې جادُوګرئ،خپلې حرامکارئ،اَؤ نۀ ئې دَ خپلو ډاکو نه توبه وویستله.

مُکاشفه باب ۱۰

فرښته اَؤ ورکوټې کتاب

۱ بیا ما یوه بله طاقتوره فرښته له آسمان نه په راکُوزیدو ولیده چه په وریځ کښې ئې خپل ځان نغښتې وُو
اَؤ چه دَ بُوډئ ټال ئې په سر وُو،څیره ئې دَ نمر په شان ځلیده اَؤ پښې ئې دَ اور دَ ستنو په شان وې. ۲
اَؤ دَ هغې په لاس کښې یو ورکوټې پرانستلې کتاب وُو. هغې ښئ پښه په سمندر کیښودله اَؤ ګسه پښه
ئې په مزکه کیښودله. ۳ بیا هغې دَ مزرى دَ غړمبا په شان یوه لویه چغه وویستله اَؤ کله چه هغې چغې
کړلې نو اُووۀ تندرُونه وګړزیدل. ٤ ما دَ هغو اُوو تندرُونو دَ آوازُونو نه پس لیکل خو ما دَ آسمان نه دا آواز
واؤریدو چه"دا پټ وساته،هر څۀ چه اُوو تندرُونو وئیلی دی،دا مه لیکه."

٥ بیا هغه فرښته چه ما په سمندر اَؤ مزکه ولاړه لیدلې وه هغې خپل ښئ لاس آسمان ته اُوچت کړو. ٦ اَؤ
په هغه چا ئې قسم وخوړلو چه تل تر تله ژوندې دې اَؤ په آسمان،مزکه،سمندر اَؤ په دوئ کښې ئې هر
څۀ پیدا کړی دی چه"اوس نور ډیل نۀ دې په کار! ۷ خو هر کله چه دَ اُوومې فرښتې دَ سُرنا غږولو
وخت راځی نو دَ خُدائې پټ مطلب لکه څنګه چه هغۀ خپلو خادمانو نبیانو ته زیرې ورکړې دې، به
پُوره شی."

۸ هغه آواز چه ما له آسمان نه آؤریدلې وُو،ما سره بیا په خبرو شو اَؤ وئې وئیل چه"لاړ شه اَؤ په سمندر اَؤ
په مزکه ولاړې فرښتې دَ لاسه هغه پرانستلې کتاب واخله."

۹ نو بیا زۀ هغې فرښتې ته لاړلم اَؤ ورته مې ووئیل چه ما له هغه پرانستلې ورکوټې کتاب راکړه. نو هغې
ووئیل چه"واخله اَؤ وئې خوره،دا به ستا خیټه ترخه کړی سره دَ دې چه ستا په خُلۀ کښې به ئې خوند
لکه دَ شاتو خوږ وی."

۱۰ نو ما هغه ورکوټې پرانستلې کتاب دَ فرښتې دَ لاسه واخستو اَؤ ومې خوړلو اَؤ په خُلۀ ئې لکه دَ شاتو
خوند راکړو خو چه مې تیر کړو نو زما خیټه ئې ترخه کړه. ۱۱ بیا هغوئ ما ته ووئیل چه"ضروری دی چه
بیا په ډیرو خلقو اَؤ قومُونو اَؤ ژبو اَؤ بادشاهانو ته پیشن ګوئی وکړې."

مُکاشفه باب ۱۱

دوه گواهان

۱ ما ته دَ گز په شان يوه اُوږده لښته راکړے شوه اَؤ راته ئے ووئيل چه”اوس پورته شه اَؤ دَ خُدائے کور اَؤ
قُربان گاه کچ کړه اَؤ دَ عبادت کوُونکو تعداد شمار کړه. ۲ خو دَ خُدائے دَ کور بهرنے غولے مه کچ کوه
ځکه چه هغه غيرو قومُونو له ورکړے شوے دے اَؤ هغوئ به دا پاک ښار تر دوؤ ځلويښتو مياشتو پورے
پايمال کړى. ۳ اَؤ زَهٔ به خپل دوه گواهان دَ ټاټ جامے آغوستے دَ پيشن گوئى دَ پاره مقرر کړم اَؤ دوئ
به تر دولس سوه شپيتهٔ ورځو پورے نبوت کوى.

۴ دا هغه دوه دَ ښونهٔ ونے اَؤ دوه ډيوټُونه دى کُوم چه دَ مزکے دَ مالِک دَ وړاندے ولاړ دى. ۵ که څوک
دوئ ته نُقصان رسول غواړى نو دَ دوئ دَ خُلے نه اور راوريږى اَؤ دَ دوئ دُښمنان به ونغړى اَؤ دغه شان
به هغه هر څوک چه دوئ ته نقصان رسول غواړى،مړهٔ شى. ۶ دوئ اِختيار لرى چه آسمان بند کړى چه
بيا دَ دوئ دَ نبوت په دور کښے باران ونهٔ شى،اَؤ دوئ هم اِختيار لرى چه له اوبو نه وينے جوړے کړى اَؤ
په مزکه دَ خپلے مرضئ په مُطابق آفتُونه راولى.

۷ اَؤ چه دوئ خپله گواهى پُوره کړى نو دَ عالم ارواح نه به ځنگلى ځناور راوزى اَؤ دَ دوئ سره به جنگ
ونښلوى اَؤ غالب به شى اَؤ مړهٔ به ئے کړى. ۸ اَؤ دَ هغوئ لاشُونه به دَ لوئے ښار په کُوڅو کښے پراتهٔ
وى،چرته چه دَ هغوئ مالِک هم په سولئ شوے وُو،چه دَ مِثال په طور ورته صدوم اَؤ مصر وئيلے شى. ۹
تر درے نيمو ورځو پورے به خلق،دَ هر خيل،دَ هرے ژبے اَؤ دَ هر قوم دَ دوئ لاشُونو ته گورى اَؤ دَ
دوئ دَ لاشُونو دَ ښخولو اِجازت به ورنهٔ کړى. ۱۰ دَ مزکے ټول خلق به ورته په سترگو کښے خاندى اَؤ
خوشحالئ به کوى اَؤ يو بل ته به ډالئ ورکوى ځکه چه دغو دوو نبيانو دَ مزکے ټول خلق عذابول. ۱۱
خو دَ درے نيمو ورځو نه پس خُدائے په هغوئ کښے دَ ژوندُون رُوح واچولو اَؤ هغوئ په خپلو پښو
ودريدل اَؤ چا چه دا وليدل،هغه ټول ويريدل. ۱۲ بيا دوئ يو اُوچت آواز له آسمان نه واؤريدو چه وئيل ئے
چه”دلته راشئ!“ اَؤ هغوئ په وريځو کښے آسمان ته لاړل اَؤ دُښمنانو هغوئ ته کتل. ۱۳ هم په دغه
وخت يوه سخته زلزله راغله،دَ ښار لسمه حصه راوغورزيدله اَؤ اُووهٔ زره کسان په دے زلزله کښے هلاک
شول اَؤ نورو په ويره کښے دَ آسمانى خُدائے ثنا وئيله.

۱۴ دويم اَفسوس تير شو خو دريم زر راتلُونکے دے.

اُوومه سُرنا

۱۵ بيا اُوومے فرښتے خپله سُرنا وغږوله اَؤ په آسمان کښے په زوره دا چغے واؤريدے شوے چه:”دَ دُنيا
بادشاهى زمُونږ دَ رب اَؤ دَ هغهٔ دَ مسيح ده اَؤ هغه به تل تر تله حُکومت کوى!“ ۱۶ اَؤ هغه څليريشت
مشران چه دَ خُدائے دَ وړاندے په خپلو تختُونو ناست وُو،هغوئ پرمخے په سجده پريوتل اَؤ دَ خُدائے دا
ثنا ئے ووئيله چه:

۱۷ ”اَئے ربه خُدايه! القادره! مُونږ ستا شُکر کوُو،تهٔ چه ئے اَؤ چه وے،ځکه چه تا خپل لوئے طاقت اَؤ

بادشاهي په لاس کښې واخيسته. ۱۸ قومُونه په قهر شول ځکه چه ستا دَ قهر وخت راغلے دے،دَ مړو دَ
عدالت کولو وخت راغلے دے،ستا دَ خادمانو نبيانو دَ اَجر وخت راغلے دے،اَؤ ستا دَ پاکانو اَؤ هغه ټولو
لويو اَؤ وړو وخت چا چه ستا دَ نُوم عزت کولو. اَؤ دَ هغو دَ تباه کيدلو وخت راغلے دے چه ئے مزکه
تباه کوی.“

۱۹ په آسمان کښې دَ خُدائے کور پرانستے شو اَؤ په هغهٔ کښې دَ هغهٔ دَ وعدے صندُوق ښکاره شو،نو بيا
دَ بريښنا شُغلے،دَ تندر ګړزا،زلزله اَؤ دَ ږلئ طُوفان راغے.

مُکاشفه باب ۱۲

ښځه اَؤ اژدها

۱ بيا په آسمان کښې يوه لويه نخښه ښکاره شوه چه يوه ښځه وه چه نمر ئے لکه جامے آغوستے وُو اَؤ
سپوږمئ دَ هغے تر پښو لاندے وه اَؤ په سر ئے دَ دولسو ستورو تاج وُو. ۲ هغے دَ حمل دَ تکليف له کبله
دَ زوزاد پيدا کيدو چغے وهلے.

۳ بيا يوه بله نخښه په آسمان کښې ښکاره شوه چه يوه غټه سره اژدها وه چه اُووهٔ سرُونه اَؤ لس ښکرُونه
ئے وو اَؤ په سرُونو ئے اُووهٔ تاجُونه وُو. ٤ اَؤ هغهٔ په خپله لکئ دريمه حصه ستوری له آسمان نه راکښل اَؤ
په مزکه ئے راغورزول. اژدها دَ هغے لنګيدونکے ښځے په وړاندے ودريده دَ دے دَ پاره چه هر کله چه
دَ هغے ښځے بچے وشی چه دا ئے لواړ تير کړی. ٥ دَ هغے زوئے پيدا شو چه په ټولو قومُونو به دَ اوسپنے
دَ امسا په زور حکُومت کوی. خو دَ هغے بچے خُدائے اَؤ دَ هغهٔ تخت ته سمدستی وخيژولے شو. ٦ اَؤ
ښځه په خپله بيابان ته وتښتيدله چرته چه دَ هغے دَ پاره خُدائے ځائے تيار کړے وُو چه هلته تر دولس
سوه شپيتو ورځو پورے پاتے شی.

۷ بيا په آسمان کښې جنګ ونښتو. ميکائيل اَؤ دَ هغهٔ فرښتو دَ اژدها سره جنګ جوړ کړو. اَؤ اژدها اَؤ دَ
هغهٔ فرښتو جنګ وکړو. ۸ خو هغوئ فتح ونهٔ مُوندله اَؤ په آسمان کښې دَ هغو دَ پاره ځائے نهٔ وُو. ۹ نو
دا لويه اژدها لاندے راوغورزولے شوه،دا هغه زوړ مار چه شيطان يا اِبليس بللے شی چه ټول عالم غُلوی
،هغه دَ خپلو فرښتو سره لاندے مزکے ته راګُذار کړے شو.

۱۰ بيا ما په آسمان کښې يو اُوچت آواز په دے شان واؤريدو چه”اوس خلاصُون اَؤ قُدرت اَؤ زمُونږ دَ
خُدائے بادشاهي راغلے ده اَؤ دَ هغهٔ دَ مسيح اِختيار،ځکه چه زمُونږ په ورونو اِلزام لګوُونکے چه شپه اَؤ
ورځ زمُونږ دَ خُدائے په مخکښې پرے اِلزام لګوی،له آسمان نه ګُذار کړے شوے دے. ۱۱ خو زمُونږ
ورُونه په هغهٔ دَ ګډُوری دَ وينے په وسيله اَؤ ګواهئ دَ کلام په وجه غالب شول،اَؤ خپل ځان ئے هم عزيز
ونهٔ ګڼلو تر دے چه مرګ ئے هم قبُول کړو. ۱۲ نو اَئے آسمانُونو! اَؤ دَ هغه اوسيدُونکو خلقو! ښادی
کوئ،خو اَئے مزکے اَؤ سمندره! اَفسوس چه اِبليس ډير په غُصه تاسو ته ښکته راغے ځکه چه هغه خبر
دے چه وخت ئے لنډ دے.

۱۳ کله چه اژدها خپل ځان په مزکه راغورزیدلے ولیدو نو هغه ښځے پسے شو چه زوئے ئے راوړے وُو.
۱۴ خو ښځے ته دَ عقاب دوه لوئے وزرُونه ورکړے شول چه هغه په بیابان کښے هغه ځائے ته والوزی
چرته چه به هغه له مار نه تر درے نیم کالو پورے محفوظ وساتلے شی. ۱۵ مار دَ خپلے خُلے نه دَ اوبو
یو سیلاب وبهیولو چه هغه ښځه په کښے یوسی. ۱۶ خو مزکے دَ ښځے مدد وکړو،خپله خُلهٔ ئے وازه
کړه دَ اژدها دَ خُلے هغه سیلاب ئے تیر کړو. ۱۷ په دے اژدها هغه ښځے ته نور هم په غُصه شو اَوُ دَ
هغے دَ نور نسل سره دَ جنګ دَ پاره لاړو،دا هغه خلق دی چه دَ خُدائے حُکمونه منی اَوُ دَ عیسیٰ
شهادت ساتی. ۱۸ اژدها دَ سمندر په غاړه ودریده.

مُکاشفه باب ۱۳

دوه ځنګلی ځناور

۱ بیا ما له سمندر نه یو ځنګلی ځناور په راوتو ولیدو. دَ هغهٔ لس ښکرُونه اَوُ اُووهٔ سرُونه وُو،اَوُ دَ هغهٔ په
ښکرُونو لس تاجُونه وُو اَوُ په هر سر ئے دَ کُفر یو نُوم وُو. ۲ ما چه کُوم ځنګلی ځناور ولیدو،هغه دَ پړانګ
په شان وُو خو دَ هغهٔ پښے دَ میلُو په شان وے خُلهٔ ئے دَ مزری په شان وه. اژدها هغهٔ له خپل طاقت
،بادشاهی اَوُ لوئے اِختیار ورکړو. ۳ دَ هغهٔ یو سر دَ مرګی یو ګُذار خوړلے وُو خو هغه دَ مرګی پرهر ئے
جوړ شوے وُو اَوُ ټوله دُنیا په هغه ځناور پسے په حیرانتیا لاړه. ۴ سړو هغه اژدها ته سجده وکړه ځکه چه
هغهٔ خپل اِختیار ځنګلی ځناور ته ورسپارلے وُو،هغوئ ځناور ته هم سجده وکړه اَوُ دا ئے ووئیل
چه”څوک دَ دے ځناور په شان دے،اَوُ څوک ورسره جنګیدلے شی؟“

۵ ځنګلی ځناور ته دا اِختیار ورکړے شو چه غټے غټے اَوُ دَ کُفر خبرے وکړی،اَوُ تر دوه څلویښتو میاشتو
پورے دَ حُکومت واک ورکړے شو. ۶ هغهٔ په خُدائے پورے کُفر خبرے وکړلے اَوُ دَ خُدائے نُوم اَوُ دَ
هغهٔ دَ آستوګنے ځائے اَوُ آسمانی مخلُوق ته ئے کنځل شروع کړل. ۷ هغهٔ ته دا هم اِختیار ورکړے شو
چه دَ پاکانو سره جنګ وکړی اَوُ پرے غالب شی،اَوُ په ټولو خیلُونو اَوُ خلقو،ژبو اَوُ قومُونو اِختیار ورکړے
شو. ۸ اَوُ په مزکه ټول اوسیدُونکی به هغهٔ ته سجده وکړی بے له هغو نه دَ چا نومُونه چه هغه حلال
شوی ګډُوری دَ ژوندُون په کتاب کښے له ازل نه لیکلی دی.

۹ څوک چه آؤریدے شی هغه دِ واؤری. ۱۰ چا ته چه قیدیدل وی هغه به قید شی،چا ته چه په تُوره قتل
کیدل وی نو هغه به په تُوره قتل شی. په دے کښے دَ پاکانو زغم اَوُ ایمان په کار دے.

۱۱ بیا ما یو بل ځنګلی ځناور ولیدو چه له مزکے نه راووتو،هغهٔ دَ ګډُوری په شان دوه ښکرُونه لرل خو دَ
اژدها په شان ئے خبرے کولے. ۱۲ هغه دَ اولنی ځنګلی ځناور ټول اِختیار دَ هغهٔ په مخکښے چلوی اَوُ
هغه به مزکه اَوُ دَ هغے اوسیدُونکی مجبُور کړی چه هغوئ اول ځنګلی ځناور ته سجده وکړی چه دَ چا
دَ مرګی پرهر چه جوړ شوے وُو. ۱۳ اَوُ هغهٔ لوئے مُعجزے کولے تر دے چه دَ خلقو په وړاندے دَ آسمان
نه مزکے ته اور وروی. ۱۴ اَوُ هغهٔ له دا اِختیار ورکړے شو چه دَ هغه ځنګلی ځناور په وړاندے مُعجزے
وکړی اَوُ دَ مزکے اوسیدُونکی وغلوی اَوُ هغوئ دے ته تیار کړی چه دَ هغه ځنګلی ځناور په شان یو بُت

جوړ کړی چه دَ تُورے ګُذار ئے خوړلے وُو خو بیا ژوندے وُو. ۱۵ اَؤ هغهٔ له دا اِختیار هم ورکړے شو
چه دَ اولنی ځنګلی ځناور په بُت کښے ساه واچوی چه خبرے هم وکړی اَؤ هغه ټول کسان چه ورته
سجده نهٔ کوی،مړهٔ کړی. ۱۶ اَؤ دا چه هغه په لویو وړو،شته منو اَؤ غریبانو،غُلامانو اَؤ آزادو په ښی لاس یا
په تندی یوه نخښه ولګوی. ۱۷ اَؤ هیڅوا ته تر هغے دَ څهٔ آخستلو یا خرڅولو اِجازت نهٔ وی تر څو چه دَ
دے ځنګلی ځناور نخښه،نُوم یا دَ نُوم شمار پرے نهٔ وی.

۱۸ دغه دَ حکمت کُنجی ده اَؤ هر هغه څوک چه پوهه لری هغه دِ دَ ځناور دَ نُوم شمار کړی،دا شمار دَ
یو سړی دے اَؤ دَ هغهٔ دَ شمار حساب شپږ سوه شپږ شپیتهٔ دے.

مُکاشفه باب ۱۴

دَ یو لک څلور څلویښت زره کسانو حمد

۱ بیا ما ولیدل چه دَ صیُون په غرهٔ ګډُورے ولاړ وُو چه ورسره یو لک څلور څلویښت زره کسان وُو چه
په تندو ئے دَ هغهٔ نُوم اَؤ دَ هغهٔ دَ پلار نُوم لیکلے وُو. ۲ ما دَ آسمان نه یو آواز واؤریدو چه دَ سیلابی اوبو
یا دَ تندر په شان وُو،دا داسے آواز وُو لکه چه ډیر خلق ستارُونه غږوی. ۳ هغوئ هلته دَ تخت اَؤ دَ څلورو
حیوانانو اَؤ مشرانو په وړاندے یو نوے حمد وئیلو اَؤ دا حمد بے له هغه یو لک څلور څلویښت زرو
کسانو نه چه په بیعه آخستے شوی وُو،بل هیڅوا زده کولے نهٔ شو. ۴ دا هغوئ دی چه دَ ښځو سره ئے
خپل ځان ککړ کړے نهٔ دے اَؤ خپل ځانُونه ئے پاک ساتلی وُو اَؤ دوئ په ګډُوری پسے ځی هر چرته
چه هغه ځی. دوئ دَ خُدائے اَؤ دَ ګډُوری دَ پاره له بنی آدمو نه اولنے میوے په طور آخستے شوی دی.
۵ هغوئ هیچرے دروغ نهٔ وئیل اَؤ هغوئ پاک دی.

دَ دریو فرښتو پیغام

۶ بیا ما دَ آسمان په مینځ کښے یوه فرښته په الوتو ولیده چه په مزکه ئے هر قوم اَؤ خیل،ژبے اَؤ خلقو ته دَ
تل زیرے ورکولو. ۷ هغے په زوره چغے کړے چه"دَ خُدائے نه ویرېږئ اَؤ دَ هغهٔ ثنا وایئ ځکه چه هغه
وخت راغلے دے چه هغه عدالت کوی. اَؤ هغهٔ ته سجده وکړئ چه آسمان اَؤ مزکه،سمندر اَؤ دَ اوبو
چینے ئے پیدا کړے دی!"

۸ اَؤ هغهٔ پسے دویمه فرښته راغله اَؤ هغے چغے کړے چه"پریوتو! هغه لوئے بابل پریوتو چه په ټولو قومُونو
ئے دَ خپلے حرام کارئ قهرژن شراب څښلی دی!"

۹ اَؤ بیا ورپسے دریمه فرښته راغله اَؤ داسے چغے ئے کړلے،"هر هغه څوک چه ځنګلی ځناور ته اَؤ دَ
هغهٔ بُت ته سجده کوی اَؤ دَ هغهٔ نخښه په تندی یا په لاس لګوی، ۱۰ هغه دِ دَ خُدائے دَ قهر شراب
وڅښی کُوم چه هغهٔ په ټینګ طور دَ خپل غضب په پیالئ کښے تیار کړی دی. هغه به دَ پاکو فرښتو اَؤ دَ
ګډُوری په وړاندے په اور اَؤ دَ ګوګړو په شُغلو کښے عذابولے شی. ۱۱ اَؤ دَ هغوئ دَ عذاب لُوګے به تل
تر تله راخیژی اَؤ هر هغه څوک چه ځنګلی ځناور یا دَ هغهٔ بُت ته سجده کوی یا دَ هغهٔ دَ نُوم نخښه

آخلی،هغوئ به نۀ خو دَ شپې اَؤ نۀ دَ ورځې آرام بیا مُومی.“

۱۲ په دې کښې دَ پاکانو زغم دے،هغوئ چه دَ خُدائے حُکمُونه منی اَؤ دَ عیسیٰ وفادار پاتې کیږی.

۱۳ اَؤ ما له آسمان نه یو آواز واؤریدو چه وئیل ئے،”دا ولیکه! بختور دی هغه څوک چه له دے نه پس به
په مالِک کښې مړۀ کیږی!“

اَؤ رُوحُ القُدس وائی چه”هو،ځکه چه له دے نه پس به هغوئ له تکلیفُونو نه په آرام وی،ولې چه دَ دوئ
عملُونه به ورسره وی.“

دَ دُنیا لَو کیدل

۱۴ اَؤ بیا چه ما وکتل نو یوه سپینه وریځ راښکاره شوه اَؤ چه په هغې څوک ناست وُو هغه دَ «اِبن آدم په
شان» وُو. دَ هغۀ په سر دَ سرو زرو تاج وُو اَؤ په لاس کښې ئے تیرۀ لور وُو. ۱۵ یوه بله فرښته دَ خُدائے له
کور نه بهر راووتله اَؤ په وریځ ناست ته ئے په اُوچت آواز چغې کړے چه”خپل لور وروغزوه اَؤ وریبه
،ځکه چه دَ فصل وخت راغلے دے اَؤ دَ مزکې فصل پوخ شو.“ ۱۶ نو هغۀ چه په وریځې ناست خپل
لور مزکې ته ورواچولو اَؤ دَ هغې فصل وریبلے شو.

۱۷ بیا یوه بله فرښته دَ خُدائے له آسمانی کور نه راووتله اَؤ دَ هغې سره هم یو تیرۀ لور وُو.

۱۸ اَؤ بیا یوه بله فرښته له قُربانګاه نه راووتله،دا هغه فرښته وه چه په اور اِختیار لری،اَؤ هغې دَ تیرۀ لور
لرُونکی ته چغې کړلے چه”خپل لور ورواچوه اَؤ په مزکه دَ انګُورو دَ بُوټی فصل راغونډ کړه ځکه چه
انګُور ئے پاخۀ دی.“ ۱۹ نو هغه فرښتې خپل لور ورواچولو اَؤ په مزکه ئے دَ انګُورو دَ بُوټی فصل راټول
کړو اَؤ هغه ئے دَ خُدائے دَ غضب په هغه لویه ګانړۍ کښې ورواچولو. ۲۰ انګُور ئے له ښار نه بهر په ګانړۍ
کښې دَ پښو دَ لاندې کړے شول اَؤ تر درے سوه کلومیټره پورے له ګانړۍ نه دَ آسُونو تر واګو پورې
وینې وبهیدلې.

مُکاشفه باب ۱۵

فرښتې دَ آخری آفتونو سره

۱ بیا ما په آسمان کښې یوه لویه اَؤ عجیبه نخښه ولیدله،اُووۀ فرښتې وې چه ورسره له تولو نه آخری اُووۀ
آفتُونه وُو،په دې آفتُونو دَ خُدائے قهر ختم شو.

۲ ما ولیدل چه دَ شیشې دَ سمندر په شان چه اور په کښې ګډ شوے وُو،دَ شیشې دَ سمندر سره هغه
خلق چه په ځنګلی ځناور اَؤ دَ هغۀ دَ بُت اَؤ دَ هغۀ دَ نُوم په شمار غالب شوی وُو. دَ هغوئ په لاس
کښې هغه ستارُونه وُو چه خُدائے ورله ورکړی وُو. ۳ هغوئ دَ خُدائے دَ غُلام مُوسیٰ اَؤ ګډُوری حمدُونه
داسې وئیل:

اَئے مالِکه قادر مُطلق خُدایه! ستا کارُونه لوئے اَؤ عجیبه دی اَؤ ستا لارے دَ حق اَؤ رښتیا دی،اَئے دَ”
قومُونو بادشاه! ٤ څوک به ویره ونۀ کړی اَؤ ستا دَ نُوم لوئی به ونۀ کړی؟ ځکه چه تۀ یواځے پاک یئے.
ټول قومُونه به راشی اَؤ ستا په وړاندے به سجده وکړی ځکه چه دا صفا ښکاره شوی دی چه ستا ټولے
فیصلے دَ صداقت دی.

٥ اَؤ له دے نه پس ما ولیدل چه په آسمان کښے دَ شهادت دَ خیمے پاک ځائے پرانستے شو، ٦ اَؤ دَ
هغے نه اُووۀ فرښتے دَ اُوو آفتُونو سره راووتلے اَؤ هغوئ مهینے جامے آغوستے وے چه صفا اَؤ ځلقیدُونکے
وے اَؤ په سینو ئے دَ سرو زرو سینه بندُونه وُو. ٧ بیا په څلورو حیوانانو کښے یو هغه اُوو فرښتو ته اُووۀ دَ
سرو زرو جامُونه ورکړل چه دَ خُدائے دَ قهر نه ډک وُو،دَ هغه خُدائے چه تل تر تله به ژوندے وی. ٨ اَؤ
دَ خُدائے کور دَ خُدائے دَ جلال اَؤ قُدرت له لُوګی نه ډک شو اَؤ تر هغے هیڅوک ورننوتے نۀ شو تر څو
چه دَ اُوو فرښتو اُووۀ آفتُونه پُوره شوی نۀ وُو.

مُکاشفه باب ١٦

دَ خُدائے دَ قهر جامُونه

١ بیا ما دَ خُدائے له کور نه یو اُوچت آواز واؤریدو چه هغه اُوو فرښتو ته ئے وئیل چه”لاړے شئ اَؤ دَ
خُدائے دَ قهر اُووۀ جامُونه په مزکه توئ کړئ.“

٢ نو اوله فرښته لاړه اَؤ په مزکه ئے خپل جام توئے کړو اَؤ دَ ناسور خوراکی دانے په هغه خلقو ښکاره
شوے چه دَ ځنګلی ځناور نخښه ئے لرله اَؤ هغه بُت ته ئے سجده کړے وه.

٣ اَؤ دویمے فرښتے خپل جام په سمندر کښے توئے کړو اَؤ دَ هغۀ اوبۀ دَ مړی دَ وینے په شان شوے اَؤ په
سمندر کښے هر زنده سړے مړ شو.

٤ اَؤ دریمے فرښتے خپل جام په دریابُونو اَؤ په چینو کښے توئے کړو اَؤ وینے شول. ٥ بیا ما واؤریدل چه دَ
اوبو فرښتے ووئیل چه”اَئے قُدوسه خدایه! تۀ چه یئے اَؤ وے،تۀ په خپل عدالت کښے صادِق یئے. ٦
ځکه چه هغوئ دَ پاکانو اَؤ ستا دَ نبیانو وینے توئے کړے دی اَؤ تا هغوئ ته دَ څښلو دَ پاره وینے
ورکړے،هغوئ دَ دے لایق دی.“ ٧ اَؤ ما دَ قُربانګاه چغه واؤریده،هو مالِکه خُدایه! تۀ په ټولو قادر یئے
،ستا ټولے فیصلے رښتینے اَؤ په حقه دی.

٨ اَؤ څلورمے فرښتے خپل جام په نمر توئے کړو اَؤ دا اِختیار ورله ورکړے شو چه په خپلو شُغلو خلق
وسیزی. ٩ اَؤ هغوئ بد بد وسوزیدل خو هغوئ دَ خُدائے په نُوم کُفر ووئیل چه دَ دے آفتُونو دَ نازلولو
اِختیار لری،اَؤ هغوئ دَ توبه ایستلو نه اِنکاری شول اَؤ نۀ ئے دَ هغۀ ثنا ووئیله.

١٠ اَؤ پنځمے فرښتے دَ ځنګلی ځناور په تخت خپل جام توئے کړو اَؤ دَ هغۀ په بادشاهئ کښے تیارۀ شوه.

اَؤ خلقو دَ درد نه خپلے ژبے چيچلے، ١١ خو هغوئ دَ خپل درد اَؤ دَ ناسُور په وجه آسمانی خُدائے ته
کُفر ووے،اَؤ څۀ چه هغوئ کړی وُو،له هغے نه ئے توبه ونۀ کړله.

١٢ اَؤ شپږمے فرښتے خپل جام دَ فرات په لوئے درياب کښے توئے کړو اَؤ دَ هغۀ اوبۀ وچے شوے چه دَ
نمر خاتۀ دَ بادشاهانو دَ پاره لار تياره شی. ١٣ بيا ما وليدل چه دَ اژدها دَ ځنګلی ځناور اَؤ دَ دروغژن نبی
دَ خُلے نه دَ چيندخانو په شان درے ناپاک رُوحُونه راووتل. ١٤ دَ ناپاک رُوحُونه وُو چه مُعجزے ښئ
،هغوئ دَ دے دَ پاره ځی چه دَ دُنيا ټول بادشاهان دَ خُدائے القادر دَ لوئے ورځے دَ جنګ دَ پاره راجمع
کړی.

١٥ ”ګورئ،دَ غل په شان درځم! بختور دے هغه چه بيدار وی اَؤ جامے ئے آغوستے وی ځکه چه هغه
به بربنډ نۀ شی اَؤ خلق به دَ هغۀ شرم ونۀ وينی!“

١٦ نو هغوئ بادشاهان هغه ځائے ته راجمع کړل چه په عبرانئ کښے ورته ارمِګدون وائی.

١٧ بيا اُوومے فرښتے خپل جام په باد توئے کړو اَؤ دَ خُدائے دکور له تخت نه يو اُوچت آواز راغے چه هغۀ
وئيل چه”دا وشوه!“ ١٨ له دے نه پس دَ بريښنا شُغلے اَؤ دَ تندر ګړزا اَؤ يوه دومره سخته زلزله راغله چه
دَ بنی آدم دَ پيدائښت راسے چرے هم نۀ وه راغلے. ١٩ اَؤ هغه لوئے ښار په درے ځايه تقسيم شو اَؤ دَ
دُنيا ښارُونه ونړيدل،اَؤ خُدائے ته لوئے بابل راياد شو بلکه دَ خپل غضب اَؤ قهر دَ شرابو نه ډکه پياله ئے
هغۀ له ورکړه. ٢٠ هره يوه جزيره غايبه شوه اَؤ يو غر هم ليدے نۀ شو. ٢١ اَؤ په بنی آدمو له آسمان نه
تقريبًا پنځوس کيلو وزن برابر ږلئ ووريدله اَؤ هغوئ دَ ږلئ په آفت خُدائے ته کُفر ووئيل ځکه چه هغه آفت
ډير سخت وُو.

مُکاشفه باب ١٧

مشهُوره کنجرئ

١ بيا هغه اُووه فرښتے چه جامُونه ئے نيولی وُو،په هغوئ کښے يوه ما له راغله اَؤ وئے وئيل چه”راځه! چه
زۀ درته دَ هغے لوئے کنجرئ سره کيدُونکے عدالت وښئيم چه دَ ډيرو سمندرُونو دَ پاسه په تخت ناسته
ده. ٢ دَ مزکے بادشاهانو دَ هغے سره بدکاری کړے ده اَؤ دَ هغے دَ حرامکارئ په شرابو دَ دُنيا ټول خلق
نشه شوی دی.“

٣ اَؤ دَ خُدائے رُوح په ما غلبه وکړه اَؤ دَ هغۀ فرښتے زۀ بيابان ته بوتلم. هلته ما يوه ښځه وليده چه په يو
قرمزی رنګ ځنګلی ځناور سوره وه. دَ هغۀ په ټول بدن دَ کُفر نومُونه ليکلی وُو اَؤ اُووۀ سرُونه اَؤ لس
ښکرُونه ئے وُو. ٤ هغه ښځے ارغوانی قرمزی رنګ جامے آغوستے وے چه دَ سرو زرو په کالو،جواهراتو اَؤ
مرغلرو ډؤلے شوے وه. دَ هغے په لاس کښے دَ سرو زرو پياله وه چه دَ بے حيائی اَؤ دَ هغے دَ حرامکارئ
دَ ناپاکئ نه ډکه وه. ٥ اَؤ دَ هغے په تندی يو نُوم ليکلے وُو چه راز دے.”لوئے بابل،دَ کنجرو اَؤ دَ دُنيا دَ
هرے بے حيائی مور.“ ٦ اَؤ ما وليدل چه هغه ښځه دَ پاکانو په وينه اَؤ دَ عيسیٰ دَ شهيدانو په وينه په نشه

کله چه ما هغه ولیده نو زَهٔ ډیر حیران شوم. ۷ خو فرښتې راته ووئیل چه”دا تهٔ دومره ولې حیران یئې؟ زَهٔ
به درته دَ دې ښځې اَؤ دا چه په کُوم ځنګلی ځناور سوره ده چه اُووهٔ سرُونه اَؤ لس ښکرُونه لری،راز
ښکاره کړم. ۸ کُوم ځنګلی ځناور چه تا ولیدو،هغه دے چه ژوندے وُو خو اوس ژوندے نهٔ دے،هغه به
دَ عالم ارواح نه راخیژی اَؤ هلاک به شی. اَؤ په دُنیا کښې هغه خلق چه دَ چا نومُونه چه له ازل نه دَ
ژوندُون په کتاب کښې نهٔ دی لیکلی شوی،هغوئ به دَ ځنګلی ځناور په لیدو حیران شی ځکه چه هغه
یو وخت ژوندے وُو خو اوس ژوندے نهٔ دے،خو بیا به هم ښکاره شی.

۹ اَؤ په دے پوهیدلو دَ پاره ډیر حِکمت په کار دے. دا اُووهٔ سرُونه هغه اُووهٔ غرُونه دی چه دا ښځه پرے
ناسته ده،خو دوئ هم اُووهٔ بادشاهان دی ۱۰ چه پنځهٔ پخوا تیر شوی دی اَؤ یو ژوندے دے اَؤ یو بل به
رائحی اَؤ کله چه هغه راشی نو هغه به دَ لږ وخت دَ پاره وی. ۱۱ اَؤ هغه ځنګلی ځناور چه یو وخت
ژوندے وُو اَؤ اوس ژوندے نهٔ دے،هغه اَتم بادشاه دے،خو بیا هم هغه له اُوو نه یو دے اَؤ هغه به هلاک
شی.

۱۲ کُوم لس ښکرُونه چه تا ولیدل،هغه لس بادشاهان دی چه هغوئ لا حکُومت نهٔ دے شروع کړے،خو
هغوئ به دَ یوے ګینټې دَ پاره دَ ځنګلی ځناور سره دَ بادشاهئ اِختیار ومُومی. ۱۳ ځکه چه دَ هغه ټولو یو
مقصد دے چه خپل طاقت اَؤ اِختیار ځنګلی ځناور ته ورکړی. ۱۴ هغوئ به دَ ګډُوری سره جنګ وکړی
خو ګډُورے به په هغوئ غالب شی ځکه چه هغه دَ مالِکانو مالِک اَؤ دَ بادشاهانو بادشاه دے،اَؤ هغوئ
هم ورسره دی چه بللی شوی،غوره شوی اَؤ وفادار دی.“

۱۵ بیا هغې ما ته ووئیل چه”تا چه کُوم سمندر ولیدو چه لویه کنجرئ پرے ناسته وه،دا دَ خلقو
جمیعتُونه،قومُونه اَؤ ژبې دی. ۱۶ هغه لس ښکرُونه چه تا ولیدل،هغه به سره دَ ځنګلی ځناور له دے
کنجرئ سره دُښمنی کوی،هغوئ به دا بربنډه اَؤ برباده کړی اَؤ دَ هغې غوښه به وخوری اَؤ په اور به ئے
اِیرے کړی. ۱۷ ځکه چه خُدائے دَ دوئ په زړُونو کښې دا خبره اچولے ده چه دوئ به په یو زړهٔ دَ
خُدائے دَ مقصد دَ پُوره کولو دَ پاره ځنګلی ځناور ته دَ خپلې بادشاهئ اِختیار ورکړی،تر څو چه دَ خُدائے
کلام پُوره نهٔ شی.

۱۸ دا ښځه چه تا ولیده هغه لوئې ښار دے چه دَ مزکې په بادشاهانو حکُومت کوی.“

مُکاشفه باب ۱۸

دَ بابل بربادی

۱ له دے نه پس ما یوه بله فرښته له آسمان نه په راکُوزیدو ولیدله اَؤ دَ هغې لوئې اِختیار وُو اَؤ مزکه دَ
هغې په جلال رڼا شوه. ۲ بیا هغې په اُوچت آواز چغه کړه،”پریوت! لوئې بابل پریوتو! هغه دَ شیطانانو
کور،دَ ټولو ناپاکو روحُونو اډه،اَؤ دَ کرک ناکو اَؤ مُردارو مارغانو کور دے. ۳ ځکه چه ټولو قومُونو دَ هغې

دَ بدکارئ شراب څښلی دی،دَ دُنیا بادشاهانو دَ هغې سره بدکاری کړے ده،اَوُ دَ دُنیا سوداګرانو دَ هغې
دَ مستئ په سبب دولت راغونډ کړو.“

٤ بیا ما له آسمان نه یو بل آواز واؤریدو چه وئیل ئے:”اَئے زما خلقو! له دے نه رابهر شئ چه دَ دے په
ګُناهُونو کښې شریک نۀ شئ اَوُ چه دَ هغې په آفتُونو کښې شامل نۀ شئ. ٥ ځکه چه دَ هغې ګُناهُونه تر
آسمانه رسیدلی دی اَوُ خُدائے دَ هغې بدے چارے هیرے کړے نۀ دی. ٦ هغې ته دَ خپلو کړو بدله
ورکړئ،هغې چه کُوم کارُونه کړی دی،هغه دوه چنده ورکړئ،اَوُ هغې چه په کُومے پیالئ کښې ګډه
کړی دی هغه دوه چنده ګډه کړئ. ٧ هغې چه هر څومره لوئی اَوُ مستی وکړه هغه هومره ورته عذاب اَوُ
ویر ورکړئ. هغه په زړۀ کښې وائی چه زۀ دَ تخت مالِکه یم،زۀ به دَ کونډو په شان ویرُونه نۀ کوم. ٨ په
دے وجه به په هغې په یوه ورځ کښې آفتُونه راشی یعنے،مرګ،قحط،ویره،اَوُ په اور به هم وسوزولے شی
ځکه چه مالِک خُدائے زورَور دے چه ئے دَ دے فیصله واؤروله.

٩ دَ مزکے بادشاهانو چه دَ هغې سره بدکاری وکړه اَوُ دَ هغې په مستئ کښې ګډ شول،هر کله چه هغوئ
دَ دے دَ سوزیدلو لُوګے ووینی نو هغوئ به پرے ژړا اَوُ ویر وکړی. ١٠ هغوئ به لرے ولاړ وی اَوُ دَ هغې
په عذاب به دَ ویرے دا وائی چه”اَفسوس! اَفسوس په لوئے ښار دَ بابل! په زورَور ښار! چه تۀ په یوه ګینټه
کښې برباد شوے!“

١١ دَ دُنیا سوداګران به هم په بابل ویر اَوُ ژړا کوی ځکه چه بیا به هیڅوک هم دَ هغوئ نوره سودا وانۀ
خلی. ١٢ دَ سرو زرو،دَ سپینو زرو،قیمتی کاڼو،دَ مرغلرو،مهینے لټے،ارغوانی کپړے،دَ ریښمو قرمزی
کپړے،دَ هر قسم دَ عُودو لرګی،دَ هاتی غاښُونه،دَ هر قِسم لوښی،دَ قیمتی لرګی هر قسم لوښی،دَ زیړو،دَ
اوسپنو اَوُ دَ مرمرو، ١٣ دَ دار چینی،مسالے،خُوشبوئ عطر،لوبان،مے،تیل،میده،غنم،اَوُ څاروی،ګډے
آسُونه،ګاډی،غُلامان اَوُ دَ بنی آدمو ځانُونه. ١٤ هغوئ به وائی چه”کُومے میوے ته چه ستا زړۀ وُو،هغه له
تا نه تلے ده،ټول دولت اَوُ کِشش ورک دے اَوُ بیا به ئے هیچرے ونۀ مُومے!“ ١٥ اَوُ دَ دے ټولو
سوداګانو سوداګران چه ئے دَ دے په سبب دولتُونه وګټل،هغوئ به دَ هغې دَ عذاب له ویرے لرے ولاړ
وی،ژړا اَوُ ویر به کوی، ١٦ اَوُ وائی به چه”اَفسوس! اَفسوس! په لوئے ښار چه دَ مهینے لټے اَوُ ارغوانی اَوُ
قرمزی جامے به ئے آغوستلے اَوُ په سرو زرو قیمتی کاڼو اَوُ مرغلرو به ئے ځان ښکلے کړے وُو. ١٧
اَفسوس! چه په یوه ګینټه کښې دولت برباد لاړو!“

بیا ټول دَ سمندری جهاز کپتانان،سمندری مُسافران اَوُ مانګیان اَوُ هغه څوک چه په سمندری ګټے خپله
ګُذاره کوی،لرے ودریدل، ١٨ اَوُ چه دَ هغې سوزیدونکی لوګے ئے ولیدو نو چغے ئے کړے،”دَ دے
لوئے ښار په شان بل چرته داسے ښار نۀ وُو!“ ١٩ اَوُ هغوئ په خپلو سرُونو خاوړے ونوستلے،ویر اَوُ ژړا ئے
کوله اَوُ دا ئے وئیل چه”اَفسوس! اَفسوس! په هغه لوئے ښار چه دَ چا په دولت دَ سمندری جهازُونو
مالِکان مالدار شول،چه په یوه ګینټه کښې برباد شو!“

٢٠ اَئے آسمانه! اَئے پاکانو،رسُولانو اَوُ نبیانو! پرے خوشحالئ کوئ،په دے وجه چه خُدائے په هغه فیصله
وکړله څۀ چه هغوئ په تاسو کړے وه.

٢١ اَؤ بيا يوے قوتناکے فرښتے دَ ژرندے دَ يو غټ پل په شان کاڼے راواخستو اَؤ سمندر ته ئے ورګُذار
کړو اَؤ وئے وئيل چه"دغه شان به دَ بابل لوئے ښار ونړولے شى اَؤ بيا به ئے هيڅوک ونه وينى. ٢٢ اَؤ بيا
به هيچرے په تا کښے دَ ستار،سندرغاړے،شپيلئ اَؤ دَ سُرنا آوازُونه وانۀ وريدے شى،اَؤ دَ يو کسب
کسب ګر به هم په تا کښے ونۀ ليدے شى،اَؤ بيا به په تا کښے دَ ژرندے غرا وانۀ وريدے شى. ٢٣ اَؤ
نور به په تا کښے دَ ډيوے رڼا ونۀ ليدے شى اَؤ په تا کښے به بيا دَ زلمى اَؤ دَ ناوے خبرے وانۀ وريدے
شى. يو وخت وُو چه ستا سوداګران دَ دُنيا زورَور وُو اَؤ تا په خپل جادُو ټول قومُونه وغلول."

٢٤ دَ نبيانو دَ پاکانو اَؤ دَ هغه ټولو خلقو وينه په هغے کښے ومُوندلے شوه چه په مزکه وژلى شوى وُو.

مُکاشفه باب ١٩

١ دَ دے نه پس ما په آسمان کښے دَ ګڼو خلقو اُوچت آوازُونه واؤريدل،هغوئ چغے وهلے چه"هلِلُوياه!
خلاصُون،جلال اَؤ طاقت زمُونږ دَ خُدائے دے! ٢ ځکه چه دَ هغۀ فيصلے رښتينى اَؤ په حقه دى اَؤ هغۀ
دَ لوئے کنجرئ فيصله وکړه چا چه په خپلے حرامکارئ دا مزکه ورانه کړه اَؤ دَ هغے نه ئے دَ خپلو
خادمانو دَ وينے بدل واخستو." ٣ هغوئ بيا چغے کړے چه"هلِلُوياه! دَ بابل لُوګے تل تر تله خيژى!" ٤
اَؤ هغه څليريشت مشران اَؤ څلور حيوانان خُدائے ته په سجده شول چه په تخت ناست وُو اَؤ هغوئ
چغے کړے چه"آمين،هلِلُوياه!"

دَ ګډُورى دَ وادۀ ميلمستيا

٥ بيا له تخت نه يو آواز راغے چه"ائے زمُونږ دَ خُدائے ټولو خادمانو چه دَ هغۀ نه ويريږئ،ائے لويو اَؤ وړو!
دَ خُدائے ثنا وايئ!" ٦ بيا ما دَ ډيرو کسانو"دَ سيلابى اوبو اَؤ دَ تندر دَ ګړزا په شان" آواز واؤريدو اَؤ
هغوئ چغے وهلے چه"هلِلُوياه! مالِک زمُونږ قادر خُدائے بادشاه دے. ٧ راځئ چه خوشحاليږُو اَؤ دَ
خوشحالئ چغے وباسو اَؤ هغه لوئى بيان کړُو ځکه چه دَ ګډورى دَ وادۀ ورځ راغلے ده اَؤ دَ هغۀ ناوے
ځان سمبال کړے دے، ٨ اَؤ ورته دَ مهينے لټے جامے ورکړے شوى دى چه صفا ځلقيدُونکے دى." اَؤ
دا مهينه لټه دَ پاکانو ښۀ کارُونه دى.

٩ بيا فرښتے ما ته ووئيل چه"دا وليکه،بختور دى هغه خلق چه دَ ګډُورى دَ وادۀ ميلمستيا ته رابللى شوى
دى!" اَؤ نور ئے ووئيل چه"دا دَ خُدائے برحق کلام دے."

١٠ په دے زَۀ دَ هغۀ په پښو کښے په سجده پريوتلم خو ما ته ئے ووئيل چه"نه،داسے مه کوه! زَۀ هم دَ تا
اَؤ ستا دَ ورُوڼو په شان يو خادم يم چه دَ عيسىٰ شهادت لرے. اَؤ تش خُدائے ته سجده کوه."

ځکه چه دَ کُوم رُوح په تاثير نبيانو کلام وکړو هم هغه رُوح دَ عيسىٰ په شان شاهدانو کښے دے.

دَ سپين آس سوارۀ

١١ بیا ما آسمان پرانستلے ولیدو اَؤ هلته زما په وړاندے یو سپین آس وُو اَؤ دَ هغهٔ دَ سوارهٔ نُوم وفادار اَؤ
رښتینے دے،ځکه چه هغه په عدالت کښے اَؤ په جنګ کښے رښتُونے دے. ١٢ اَؤ دَ هغهٔ سترګے دَ اور
دَ شُغلو په شان دی اَؤ په سر ئے ډیر تاجُونه وُو. په هغه یو نُوم لیکلے شوے وُو چه بے له دهٔ نه پرے
هیڅوک نهٔ پوهیدو. ١٣ اَؤ هغهٔ په وینو لړلے جامے آغوستے وے اَؤ دَ هغهٔ نُوم دَ خُدائے کلام دے. ١٤ اَؤ
آسمانی لښکرے په سپینو آسُونو سورے ورپسے وے چه دَ سپینے اَؤ صفا مهینے لټے جامے ئے آغوستے
وے. ١٥ اَؤ دَ هغهٔ دَ خُلے نه یوه تیره تُوره راوزی چه قومُونه پرے ووهی،ځکه چه هغه به په هغوئ دَ
اوسپنے په امسا حکُومت کوی اَؤ دَ ګُناهُونو دَ شرابو ګانړئ به دَ قادر مُطلق خُدائے دَ قهر اَؤ غضب دَ پښو
لاندے مږی. ١٦ اَؤ دَ هغهٔ په چُوغه اَؤ په پټُون دا نُوم لیکلے دے چه.”دَ بادشاهانو بادشاه اَؤ دَ مالِکانو
مالِک.“

١٧ بیا ما یوه فرښته په نمر کښے ولاړه ولیده اَؤ هغے دَ آسمان په مینځ کښے الوتُونکو مارغانو ته آواز وکړو
چه”راشئ اَؤ دَ خُدائے په لویه میلمستیا راجمع شئ. ١٨ چه دَ بادشاهانو اَؤ دَ کماندارانو اَؤ دَ سپاهیانو
غوښے،دَ آسُونو اَؤ دَ هغو دَ سورو غوښے اَؤ دَ ټولو خلقو،غُلامانو اَؤ آزادو دَ لویو اَؤ دَ وړو غوښے
وخورئ!“

١٩ بیا ما ولیدل چه ځنګلی ځناور اَؤ دَ مزکے بادشاهان اَؤ دَ هغوئ لښکرے دَ سوارهٔ اَؤ دَ هغهٔ دَ لښکر
سره په جنګ شول. ٢٠ اَؤ هغه ځنګلی ځناور بندیوان کړے شو اَؤ دغسے هغه دروغژن نبی هم چه ئے دَ
هغهٔ په وړاندے مُعجزے ښکاره کولے اَؤ هغه خوک ئے غُلول،په چا چه دَ ځناور نخښه وه اَؤ دَ هغهٔ بُت
ته ئے سجده کړے وه. دغه دواړه ژوندی هغه تالاب ته وغورزولے شول چه دَ ګوګړو شُغلے ترے ختلے.
٢١ اَؤ باقی په هغه تُوره ووژلے شول کُومه چه دَ سورو له خُلے نه راوتلے،اَؤ ټولو مارغانو دَ هغوئ په غوښه
ځانُونه ماړهٔ کړل.

مُکاشفه باب ٢٠

زَر کاله

١ بیا ما یوه فرښته له آسمان نه په راکُوزیدو ولیدله چه ورسره دَ عالِمِ اَرواح کُنجی اَؤ په لاس کښے ئے
لوئے زنځیر وُو. ٢ اَؤ هغه اژدها چه زوړ ښامار دے،هغه ئے ونیوو،یعنے اِبلیس اَؤ شیطان،اَؤ تر زرو کالو
پورے ئے وتړلو. ٣ فرښتے هغه آخرے کندے دَ جهنم ته وغورزولو،بند ئے کړو اَؤ مُهر ئے پرے ولګولو،دَ
دے دَ پاره چه هغه بیا تر هغے قومُونه ونهٔ غُلوی تر څو چه زر کاله پُوره شوی نهٔ وی. دَ هغے نه پس به
هغه بیا دَ لږ وخت دَ پاره آزاد کړے شی.

٤ بیا ما تختُونه ولیدل اَؤ هغه خلق پرے ناست وُو چه دَ عدالت اِختیار ورکړے شوے وُو. ما دَ هغه خلقو
رُوحُونه ولیدل چه سرُونه ئے دَ خُدائے دَ کلام اَؤ دَ عیسیٰ دَ شهادت په وجه پریکړی شوی وُو،اَؤ هغه
خلق چا چه ځنګلی ځناور یا دَ هغهٔ بُت ته سجده نهٔ وه کړے اَؤ نهٔ ئے په لاس یا تندی دَ هغهٔ نخښه
لګولے وه. هغوئ بیا راژوندی کړے شول اَؤ دَ مسیح سره ئے تر زرو کالو بادشاهی وکړه. ٥ باقی مړی تر

هغې ژوندی نهٔ کړے شول تر څو چه زر کاله پُوره شوی نهٔ وُو. دا اولنے قیامت دے. ٦ بختور اَوْ قدُوس
هغه دے چه په دے اولنی قیامت کښے شریک دے ځکه چه په داسے خلقو دویم مرګ اِختیار نهٔ لری
بلکه هغوئ به دَ خُدائے اَوْ دَ مسیح کاهنان وی اَوْ دَ هغهٔ سره به تر زرو کالو پورے بادشاهی کوی.

دَ شیطان شکست

٧ هر کله چه زر کاله پُوره شی نو شیطان به دَ خپلے بندی خانے نه را آزاد شی. ٨ اَوْ هغه به راشی اَوْ په
څلور کُنجه دُنیا کښے به قومُونه وغُلوی، یعنے جُوج اَوْ ماجُوج، اَوْ جنګ ته به ئے راجمع کړی چه دَ
سمندر دَ شګو په شان بے شماره دی. ٩ نو هغوئ دَ مزکے په پلنوالی راوختل اَوْ دَ خُدائے دَ پاکانو دیره
اَوْ دَ هغهٔ محبُوب ښار ئے راګیر کړو، خو له آسمان نه اور پرے نازل شو اَوْ هغوئ ئے تباه کړل. ١٠ اَوْ
هغوئ له دوکه ورکوُونکے اِبلیس دَ اور اَوْ ګُوګړو تالاب ته وغورزولے شو چرته چه ځنګلی ځناور اَوْ
دروغژن نبی هم ورغورزولے شوے دے اَوْ هلته به په شپه اَوْ ورځ تل تر تله عذابولے شی.

دَ لوئے سپین تخت په وړاندے عدالت

١١ بیا ما یو لوئے سپین تخت ولیدو اَوْ یو سړے چه پاس پرے ناست وُو، دَ هغهٔ دَ مخ نه مزکه اَوْ آسمان
وتښتیدل اَوْ غائب شول. ١٢ ما لوئے اَوْ واړهٔ مړی دَ تخت دَ وړاندے ولاړ ولیدل اَوْ کتابُونه پرانستلے
شول. بیا یو بل کتاب پرانستلے شو، یعنے دَ ژوندُون کتاب. په دے کتابُونو کښے څهٔ چه دَ مړو دَ عملُونو
لیکلی وُو دَ هغے په مُطابق دَ هغوئ عدالت وشو. ١٣ سمندر خپل مړی چه په کښے وُو، ورکړل اَوْ مرګ
اَوْ عالم ارواح په خپله قبضه کښے چه مړی وُو، ورکړل اَوْ دَ ټولو عدالت دَ هر چا دَ خپل عمل په مُطابق
وشو. ١٤ بیا مرګ اَوْ عالم ارواح دَ اور تالاب ته وغورزولے شول، دَ اور تالاب دویم مرګ دے. ١٥ اَوْ په
دے کښے هغه کسان وغورزولے شول، دَ چا نومُونه چه دَ ژوندُون په کتاب کښے درج نهٔ وُو.

مُکاشفه باب ٢١

نوے آسمان اَوْ نوے مزکه

١ بیا ما یو نوے آسمان اَوْ یوه نوے مزکه ولیده ځکه چه وړُومبنے آسمان اَوْ وړُومبنۍ مزکه غائب شوی وُو
اَوْ سمندر هم نهٔ وُو. ٢ اَوْ ما پاک ښار، یعنے نوے بیتُ المُقدس ولیدلو چه دَ خُدائے له طرفه له آسمان نه
راکُوزیدو، اَوْ دا داسے تیار کړے شوے وُو لکه چه ناوے دَ خپل خاوند دَ پاره ښکلے تیاره کړے شوے
وی. ٣ ما له تخت نه یو اُوچت آواز واؤریدو چه دا ئے وئیل چه"ګورئ! اوس خُدائے دَ بنی آدمو په مینځ
کښے استوګنه کوی، هغه به دَ هغوئ سره اوسیږی اَوْ هغوئ به دَ هغهٔ اُمت وی اَوْ خُدائے به په خپله دَ
هغوئ سره وی. ٤ هغه به دَ هغوئ دَ سترګو ټولے اوښکے وچے کړی، هلته به نهٔ مرګ، نهٔ ویره، نهٔ ژړا اَوْ
نهٔ درد وی ځکه چه وړُومبی څیزُونه تیر شوی دی."

٥ بیا څوک چه په تخت ناست وُو، هغهٔ ووئیل چه"وګورئ! زهٔ ټول څیزُونه نوی کوم!" اَوْ هغهٔ ما ته
ووئیل چه"دا ولیکه ځکه چه دا ټولے خبرے دَ اِعتبار لائقے اَوْ رښتیا دی." ٦ نو ما ته ئے ووئیل

چه”وشوا الفه اَؤ اومیګه زَهٔ یم،الاول اَؤ الاخر زَهٔ یم. هر څوک چه تږے وی زَهٔ به هغهٔ ته دَ ژوندُون دَ
اوبو له چینو نه دَ ښنبلو حق ویړیا ورکړم. ۷ هر څوک چه غالب شی هغه به دَ دے وارث شی،زَهٔ به دَ
هغهٔ خُدائے یم اَؤ هغه به زما زوئے وی. ۸ خو دَ ویریدُونکو،بے ایمانو،پلیتانو،قاتلانو،حرامکارانو
،جادُوګرانو،بُت پرستانو اَؤ هر قسم دروغژنو برخه به په هغه تالاب کښے وی چه په کښے دَ ګُوګړو اور
بلیږی،اَؤ دا دویم مرګ دے.“

نوے بیتُ المُقدس

۹ بیا په هغه اُوو فرښتو کښے چه دَ اُوو آخری اُفتُونو ډک جامُونه ورسره وُو،یوه ماله راغله اَؤ وئے وئیل
چه”راځه! اَؤ زَهٔ به تا ته ناوے وښیم،یعنے دَ ګډُوری ښځه به درته وښیم.“ ۱۰ زَهٔ دَ رویا په حالت کښے
وم اَؤ فرښتے زَهٔ یو لوئے اُوچت غر ته بوتلم اَؤ دَ بیتُ المُقدس پاک ښار ئے راته وښئیلو چه دَ خُدائے له
طرفه له آسمان نه راکُوزیدو. ۱۱ هغه دَ خُدائے په جلال روښانه وُو،دَ هغهٔ پرق دَ قیمتی جواهراتو په شان
لکه دَ زبرجدو صفا اَؤ دَ بلور په شان وُو. ۱۲ دَ هغهٔ یو لوئے اُوچت دیوال وُو چه په کښے دولس دروازے
وے اَؤ په هغو کښے دولس فرښتے وے،اَؤ په دروازو دَ بنی اِسرائیلو دَ دولسو خیلُونو نُومونه لیکلی شوی
وُو. ۱۳ نمر خاته ته درے دروازے وے،قطب ته درے،سهیل ته درے اَؤ نمر پریواتهٔ ته درے دروازے
وے. ۱۴ دَ ښار دَ دیوال په بُنیاد کښے دولس کانړی وُو اَؤ په هغوئ دَ ګډُوری دَ دولسو رسُولانو نومُونه
وُو. ۱۵ کُومے فرښتے چه ما سره خبرے وکړلے،دَ هغے سره دَ سرو زرو یو ګز وُو چه پرے دَ ښار هغه
دیوالُونه اَؤ دروازے ناپ کړی. ۱۶ اَؤ ښار په مربع شکل جوړ وُو اَؤ څومره چه اُوږد وو هغه هومره پلن وُو
،اَؤ هغهٔ په ګز دَ هغهٔ اُوږدوالے،پلنوالے اَؤ اُوچتوالے چه یو برابر وُو،دوه نیم زره کیلومیټره وُو،ناپ کړل. ۱۷
دَ هغه دیوال شپیته میټره اُوچت وُو،دا اِنسانی پیمانه وه چه فرښتے استعمالوله. ۱۸ دیوال دَ زبرجدو نه جوړ
وُو اَؤ ښار په خپله دَ سُوچه سرو زرو نه جوړ شوے وُو اَؤ دَ صفا شیشے په شان پړقیدو. ۱۹ دَ ښار دَ دیوال
بُنیادُونه په قسما قسم قیمتی کانړو ډولئ کړی شوی وُو چه اول دَ بُنیاد کانړے دَ زبر جدو وُو،دویم دَ نیلم
،دریم دَ شب چراغ،څلورم دَ زمرُد، ۲۰ پنځم دَ سلیمانی،شپږم،دَ عقیقو،اُووم دَ سنګ یشب،اَتم دَ
فیروزے،نهم دَ طوپاز،لسم دَ یمانی،یولسم دَ سنګ سُنبلی اَؤ دولسم دَ یاقُوتو وُو. ۲۱ اَؤ هغه دولس
دروازے دَ دولسو مرغلرو وے،هره دروازه دَ یوے مرغلرے نه جوړه وه. دَ ښار کُوڅے دَ صفا شیشے په
شان دَ سُوچه سرو زرو وے.

۲۲ ما په ښار کښے دَ خُدائے کور ونهٔ لیدو ځکه چه مالِک قادر مُطلق خُدائے اَؤ ګډُورے دَ هغه ښار دَ
خُدائے کور دے. ۲۳ اَؤ ښار ته دَ نمر یا دَ سپوږمئ دَ ځلیدو حاجت نِشته ځکه چه دا دَ خُدائے په نُور
روښانه دے اَؤ دَ هغهٔ ډیوه ګډورے دے. ۲۴ دَ دے په رڼا به قومُونه ګرزی اَؤ دَهٔ ته به دَ دُنیا بادشاهان
خپلے لوئی راوړی. ۲۵ دَ ښار دروازے به تهوله ورځ پرانستے وی اَؤ هلته به شپه چرے نهٔ وی. ۲۶ دَ قومُونو
دولت اَؤ لوئی به دَهٔ ته راوړے شی. ۲۷ خو هیڅ ناپاک څیز به ورننوتے نهٔ شی اَؤ نهٔ پلیت اَؤ نهٔ دروغژن
،خو صرف هغه دَ چا نُومُونه چه دَ ګډُوری دَ ژوندُون په کتاب کښے لیکلی دی.

مُکاشفه باب ۲۲

۱ بیا فرښتې ما ته دَ ژوند دَ اوبو دریاب وښودلو چه دَ بلور په شان پرقیدو اَؤ دَ خُدائے اَؤ دَ ګډُوری دَ
تخت نه ۲ دَ ښار دَ سړک په مینځ کښې رابهیدلو. دَ دریاب په دواړو غاړو دَ ژوندُون یوه ونه وه چه
دولس ځله میوه ئے نیوله،دَ کال دَ هرے میاشتے دَ پاره یوه. اَؤ دَ ونو پاڼې به دَ قومُونو دَ روغولو دَ پاره
وے. ۳ اَؤ په هغه ښار کښې به داسې هیڅ څیز مُوندلے نهٔ شی چه خُدائے پرے لعنت کړے وی.

اَؤ دَ خُدائے اَؤ دَ ګډوری تخت به هلته وی اَؤ دَ هغهٔ خادمان به دَ هغهٔ عبادت کوی. ۴ هغوئ به هغه
مخامخ وینی اَؤ دَ هغهٔ نُوم به ئے په تندو لیکلے وی. ۵ هلته به چرے شپه نهٔ وی اَؤ نهٔ به هغوئ ته دَ
ډیوے یا دَ نمر حاجت وی ځکه چه مالِک خُدائے به دَ هغوئ رڼا وی،اَؤ هغوئ به هلته تل تر تله
بادشاهی کوی.

دَ عیسیٰ راتلل

۶ بیا فرښتې ما ته ووئیل چه”دا خبرے دَ اِعتبار لائقې اَؤ رښتیا دی. مالک خُدائے چه خپل رُوح نبیانو له
ورکوی،هغهٔ خپله فرښته راولیږله چه دَ هغهٔ خادمانو ته هغه څهٔ وښیئ چه زر کیدُونکی دی.“ ۷ اَؤ ”یاد
لرئ چه زهٔ زر درځم! بختور دے هغه چه دَ دے کتاب دَ پیشن ګوئی خبرے منی.“

۸ اَؤ ما یوحنا،دا ټول ولیدل اَؤ آوریدل اَؤ کله چه ما دا واؤریدل اَؤ ولیدل نو زهٔ دَ هغے فرښتې په پښو
کښې په سجده پریوتلم چا چه ما ته دا ښکاره کړی وُو. ۹ خو هغے ما ته ووئیل،”نه،داسې مه کوه! زهٔ
خو ستا اَؤ ستا دَ وروڼو نبیانو اَؤ ټوک چه دَ دے کتاب خبرے منی،په شان یو خادم یم. خُدائے ته
سجده کوه!“ ۱۰ بیا هغے ما ته ووئیل چه”دَ پیشن ګوئی خبرے په دے کتاب کښې پټے مه ساته ځکه
چه دَ هغو دَ پُوره کیدو وخت نزدے دے. ۱۱ اَؤ ټوک چه بدکاران دی،پریږده چه بدکارُونه کوی،اَؤ
ټوک چه پلیت دی،په خپلې پلیتئ کښې دَ آخته وی. ټوک چه رښتینې وی هغه دِ په خپله رښتینئ
کښې پاتې شی اَؤ ټوک چه پاک وی هم دِ پاک پاتې شی.“

۱۲ ”هو! ګورئ! زهٔ عیسیٰ زر درځم اَؤ خپل اَجر دَ ځان سره راوړم چه هر یو له دَ هغهٔ دَ عمل په مُطابق
اَجر ورکړم. ۱۳ الفه اومیګه زهٔ یم،الاول اَؤ الاخر،ازل اَؤ خاتمه.“

۱۴ بختور دی هغه خلق چه خپلې جامې صفا وینځی،هغوئ به دَ ژوندُون دَ ونې حق ومُومی اَؤ ښار ته به
په دروازو ورننوزی. ۱۵ خو بهر به پلیتان،جادُوګران اَؤ حرامکاران،قاتلان اَؤ بُت پرستان اَؤ ټول هغه ټوک
چه دروغ خوښوی اَؤ جوړوی پاتې شی.

۱۶ ”ما عیسیٰ،خپله فرښته تاسو ته در ولیږله چه جماعتُونو له ګواهی ورکړی چه زهٔ دَ داؤد دَ څانګې اَؤ
نسل نه یم اَؤ دَ صباوُون پرقیدُونکی ستورے.“

۱۷ رُوحُ القُدس اَؤ ناوے وائی چه ”راشه!“

اَوُ هر آؤريدُونکے دِ هم وائی چه ”راشه!“

اَوُ څوک چه تږے وی،هغه دِ راشی،اَوُ څوک چه ئے غواړی،دَ ژوندُون له اوبو نه دِ وړيا واخلی.

۱۸ زَهٔ هر چا ته دا خبردارے ورکوم چه دَ دے کتاب دَ پيشن گويو کلام دے آؤری،که څوک دَ ځانه په
کښِے زيات کړی نو خُدائے به هغهٔ ته په دے کتاب کښِے بيان شوی آفتُونه زيات کړی. ۱۹ که څوک دَ
پيشن گويو دَ دے کتاب نه څهٔ کمے وکړی نو خُدائے به دَ هغهٔ دَ ژوند په ونه اَوُ دَ مُقدس ښار نه دَ هغهٔ
حِصه واخلی چه په دے کتاب کښِے ئے بيان شوے دے.

۲۰ اَوُ څوک چه دَ دے خبرو شهادت ورکوی هغه وائی چه”هو،زَهٔ زر درځم!“

آمين،مالِک عيسىٰ راشه!

۲۱ دَ مالِک عيسىٰ فضل دِ په تاسو ټولو وی، آمين.

This book from the Pashto Bible was downloaded from www.pashtozeray.org. Copyright Pashto Zeray, All Rights Reserved